

کمونیست

ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران

۵۰ ریال

۱۵ مهر ماه ۱۳۶۲

سال اول - شماره ۱

بیانیه کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

یکمدرسی سال قبل، ما نیفت کمونیست، این اولین برنامۀ حزب کمونیست طبقه کارگر جهانی، آغاز عمرنا بودی سرما به داری را اعلام نمود طبقه کارگر را به ایفای نقش تاریخی اش در راه بی خود و تمام بشریت از کلیه مصلحت و منافع که جز لایتجزای جامعه مبتنی بر سقیه در صفحه ۲

مصاحبه با رفیق عبدالله مهندی دیرکل حزب بمناسبت تشکیل حزب کمونیست ایران

با تشکیل حزب کمونیست، جنبش کمونیستی ایران وارد مرحله نوین و کیفیتاً متفاوتی میشود. حزب کمونیست به تشکلت و پراکندگی نظری و تشکیلاتی که دهها سال بر جنبش ما سنگینی میکرد خاتمه میدهد و چه زود زحمت نظری و عملی و تشکیلاتی مرز روشن و دقیقی بین ما رقیبها انواع دیدگاههای رویزونیستی رنگارنگ ترسیم می نماید. از اینرو یکی از وظایف نشریه کمونیست را بقیه در صفحه ۷

توضیح کوتاهی درباره

کمونیست

از امروز انتشار کمونیست - ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران - آغاز میگردد. بدین مناسبت هیات تحریریه ارگان مرکزی، همراه با انتشار اولین شماره کمونیست گرمترین و مهمانترین درودهای خود را به همه خوانندگان انقلابی و کمونیست این ارگان تقدیم میدارد. چنانچه میخواهیم در اینجا در مورد شرایط و سیاست ناظر بر کار ارگان مرکزی در کلی ترین خطوط آن سخن بگوئیم شاید چیزی بیشتر از بیانیه کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران - که در همین بقیه در صفحه ۱۷

بیانیه های پیوستن کومه له و

اتحاد مبارزان کمونیست به حزب کمونیست ایران
صفحات ۲۴ و ۲۸

در صفحات دیگر:

- ☆ قطعنامه های کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران ۱۶ ص
- ☆ پیام کنگره مؤسس به کارگران ایران ۱۸ ص
- ☆ پیام کنگره مؤسس به خلق کرد ۲۰ ص
- ☆ پیام کنگره مؤسس به زندانیان کمونیست ۲۲ ص

کارگران جهان متحد شوید!

بیانیه کنگره موسس . . .

بردگی مردی است، فراخواند. ما نیفت کمونیست سرمایه داری را بعنوان منشاء و عامل بقای تمامی مشقات و محرومیت‌های مادی و معنوی کارگران و توده‌های زحمتکش و شهید دست، به عنوان مسبب فقر و فلاکت، بیکاری و بیخانمانی و جنگ، تبعیضات اجتماعی و بی حقوقی سیاسی، ستمکشی زن، جهل و خرافه و فحشا و کلیه مآثرات گریبا نگیر توده‌ها افتاد، و محکوم نمود. ما نیفت کمونیست رهایی را امر کارگران، و کارگران را پیشقراولان توانای امرها می اعلام نمود و پرولتاریای جهان را برای پی افکندن جامعه و وجهانی نووبری از استعمار و ستم طبقاتی به وحدت بین المللی و انجاء ما انقلاب کمونیستی فراخوان داد. ما نیفت کمونیست پرولتاریای آگاه و کمونیست‌ها را برای تحقق انقلاب کمونیستی به تشکیل حزب سیاسی مستقل طبقه کارگر، حزب کمونیست، موظف ساخت.

در طول یکمدرسی سال گذشته، بخش‌های مختلف طبقه کارگر جهانی هر روز بیش از پیش تحسنت پرجم کمونیسم با به میدان مبارزه طبقاتی شده اند. در طول دهها سال کمونیست‌ها و احزاب کمونیست انقلابی بدفعات در راه انقلابات جنبشی‌های عظیم کارگری و رها شیبش قرار گرفتند و میلیون‌ها کارگر و زحمتکش را در جنبه‌های مختلف نیروی طبقاتی و انقلابی در کشورهای مختلف متحد، متشکل و رهبری کردند. انقلاب کبیرا کتبر، به رهبری لنین و حزب بلشویک، انقلابی که عشق و ایمان به کمونیسم و حزب کمونیست را در قلب صدها میلیون کارگر در سراسر جهان حک کرد، گواه حقانیت و صحت احکام ما نیفت کمونیست مبنی بر دنیا زحمانی و انکارنا پذیر طبقه کارگر به حزب مستقل طبقاتی اش بود. انقلاب اکتبر همچنین قدرت عظیم، لایزال و تحول بخش طبقه کارگر را، آنگاه که هرگونه تفرقه و توهم را در صفوف خود از میان برده و در حزب کمونیست خود متحد شده باشد، به اثبات رسانید.

حزب کمونیست ایران اینک، پس از دهها سال تفرقه و تشتت در جنبش طبقه کارگر ایران، برای تحقق دورنمایی که مارکس، انگلس و لنین پیشا روی پرولتاریای جهان قرار داده اند، تشکیل شده است. حزب کمونیست ایران برای همان هدفی مبارزه میکند که کمونیست‌های انقلابی جهان ار ما نیفت کمونیست تا امروز برای دستیابی به آن قاطعانه جنگیده اند. حزب کمونیست ایران، گردانی از ارتش جهانی طبقه کارگر است که پیروزی انقلاب اجتماعی پرولتاریا و ایجاد جامعه نوین سوسیالیستی را هدف و آرمان خود قرار داده است.

اما حزب ما بنا گزیر چه در جریان پیدایش خود چه از لحاظ شرایط موجود مبارزه اش، مهر و امع و بزه جهان امروز را بر خود دارد. واقعیت اینست که جنبش کمونیستی جهانی در مبارزه بیوقفه خویش نیروی بکسر و صعودی و بی افت و خیز نداشته است. کمونیست‌ها پیروزی‌های متعدد و دستاوردهای پرارزشی داشته اند. اما شکست‌های سنگین نیز متحمل شده اند. تاریخ جنبش کمونیستی جهانی، بویژه پس از انقلاب اکتبر، گویای این واقعیت است که بورژوازی گام به گام تکاپوی ارتجاعی خویش را بر علیه پرولتاریای کمونیست در ابعادی جهانی سازمان داده است. امروز در سراسر جهان سرمایه داری، کلیه دول، احزاب، نیروها و نهادها اجتماعی و سیاسی مدافع نظم کهنه، در حزب واحد اعلام نشده‌ای بر علیه کمونیسم متحد شده اند. دهها سال است که در جهان سرمایه داری، از کشورهای امیربالیست آمریکا و اروپای غربی، تا مستعمرات تازه استقلال یافته

آفریقا، آمریکا لاتین تا آسیای جنوب شرقی، از جوامع پارلمانی اروپای غربی تا سیاه -
ترین دیکتاتوریهایی بورژوازی در ایران و آرژانتین و آفریقای جنوبی و فیلیپین، بورژوازی
اوپر دولتی سرکوب طبقه‌ای را اساساً علیه کمونیسم و کمونیستها تکمیل میکنند و آماده مبارزه
تسلیمات بورژوازی بر علیه طبقه کارگر اساساً تسلیماتی ضد کمونیستی است، سرکوب کمونیسم و
احزاب کمونیست اولین ماده هر قانون ضد کارگری و ضد مکرراتیک را تشکیل میدهد، زندانها
اساساً برای به اسارت کشیدن کارگران و انقلابیون کمونیست ساخته و مجهز میشوند؛ تکنجگه‌ها
و جوخه‌های اعدام قبل از هر چیز برای به خون کشیدن کمونیستها برپا شده‌اند، ارتشها، شبکه‌های
جاسوسی مخفی و علنی، دستجات تروریست دست راستی، احزاب با نسیب‌های، دستگاه رسمی مذهب و
صداها و هزاران نهاد دومی و اجتماعی مدافع مالکیت خصوصی بورژوازی همه و همه به مقابله با
کمونیستها و در هم کوبیدن خیزش کمونیستی بخشهای مختلف طبقه کارگر جهانی متمرکز شده‌اند.
امروز، در شرایطی که طبقه کارگر از ارگان سازماندهی مبارزه کمونیستی خود در مقیاس جهانی
یعنی بین الملل کمونیستی محروم است، عدیته با کمونیسم به پلانتفرم بین المللی وحدت
بورژوازی بدل شده است و ماشین جنگی بورژوازی جهانی بر علیه کمونیسم، متکی بر پشتوانه
اقتصادی سرمایه داری عصر امپریالیسم، سازمان یافته و به حرکت درآمده است.

اما در تحلیل نهایی، این قدرت سرکوبگر بورژوازی نیست که جنبش جهانی پرولتاریا را
انقلابی را با ناکامی روبرو ساخته است، چرا که هیچ نیرویی در برابر قدرت متحد و متشکل صدها
میلیون زن و مرد کارگر آگاه به منافع طبقه‌ای که تولیدکنندگان کل ثروت و قدرت جامعه
بورژوازی است، با رای مقاومت نخواهد داشت. اگر امروز، در انتهای قرن بیستم، "انقلاب
پرولتری قرن نوزدهم"، هنوز به ثمر نرسیده است، نه به خاطر تمکین پرولتاریا به قوه قهر
بورژوازی، بلکه در اساس به دلیل رواج و سلطه وسیع افکار آرا و سیاستهای بورژوازی در صفوف
خود پرولتاریاست؛ افکار روسیاستهایی که جنبش پرولتری را از درون مهازمینند، در آن سبذ
سازش طبقه‌ای، تسلیم طلبی و نفاق می باشد و از تبدیل آن به یک جنبش عظیم و قدرتمند جهانی
مانعت میکنند.

سویزه در طول چند دهه سال اخیر، بورژوازی بیش از پیش رباکارانه تحت نام مارکسیسم و
کمونیسم به مقابله با جنبشهای پرولتری برخاسته است. رویزیونیسم غربی برنده بورژوازی بر
علیه طبقه کارگر و انقلاب پرولتری قرن حاضر است که نه تنها به بورژوازی امکان داده است تا
انقلاب اکتبر را مسخ کند و به شکست بکشد، بلکه هر روز بخشهای مختلف جنبش جهانی طبقه کارگر
را در برابر بورژوازی به تمکین و تسلیم میکشد. از اینرو، اگر ما رگس وانگلس در یکصدوسی سال
قبل پرچم حزب پرولتری و انقلاب علیه سرمایه داری را در تمام یزبا سوسیالیسم غیر پرولتری
برافراشتند، حزب کمونیست در جهان امروز نمیتواند جز در تمام یزبا رویزیونیسم، جز در تمام یزبا
نیروها، احزاب و قدرتهای بورژوازی که رباکارانه نام مارکسیسم و کمونیسم را به پوشش برای
دفاع از سرمایه داری محتضر عصر امپریالیسم بدل ساخته‌اند، برپا شود. حزب کمونیست عصر ما تنها
میتواند از دل مبارزه بر علیه رویزیونیسم برخیزد و تنها از این طریق، یعنی از طریق برافراشتن
پرچم آرزوهای و اهداف و سیاستهای مستقل پرولتاریا، قادر خواهد شد تا توده‌های میلیونی طبقه
کارگر را در صف انقلابی و رزمنده خویش گرد آورد. اگر ما نیست کمونیست اعلام داد شده بود که

"انقلاب کمونیستی قطعی ترین شکل گسستن رشته های پیوندیابی مناسبات مالکیتی است که میراث گذشته است، تکلیف آور نیست اگر این انقلاب در جریان نگاملی خودبا ایده های که میراث گذشته است به قطعی ترین شکل قطع رابطه کند"، امروز، در عصر و اوج انحطاط ترین ایده های رویزیونیستی با پیدا علام نمود که "انقلاب کمونیستی درگروا بجا دآن چنان حزبی است که خود بدو ابرس تر گسست قطعی با ایده های رویزیونیستی که میراث شکست های گذشته جنبش کمونیستی اند، متولد شود و تکامل یابد".

توحش ضد کمونیستی بورژوازی که امروز در مفاصل جهانی سازمان یافته است و دهها سال عملکرد مغرب رویزیونیسم و ناسیونالیسم را زبانی بر جنبش کارگری و کمونیستی، حزب کمونیست عصر ما را با شرایط عینی ویژه ای روبرو میسازد. این شرایط ایجاد میکند که حزب کمونیست از ابتدای کار برای طولانی ترین و خونین ترین نبردها با بورژوازی ها و سازمان یافته ها مبارزه کند، صفوف خود را برای مبارزه و جان نثاری در سخت ترین شرایط اعتناق و سرکوب پلیسی و نظامی آموزش دهد و آماده کند، انضباط آهنین پرولتری را در درون خود برقرار سازد، در همه حال سمبل و مظهر همسوی و همپاوری کمونیستی در ایدئولوژی و سیاست باشد و یکدم از در هم کوبیدن افکار و آراء و سیاست های بورژوازی در جنبش طبقه کارگر بازنایستد.

حزب کمونیست ایران یک چنین حزبی است. این واقعیت انقلاب ایران در پنج سال اخیر و خصوصیات و موقعیت امروز حزب ما به روشنی به ثبوت رسانده است.

حزب کمونیست ایران در ادامه مبارزات پیروز مندمارکسیسم انقلابی بر علیه توهمات و اوها مپورژوازی و خرده بورژوازی و افکار رویزیونیستی که جنبش چپ ایران را در خود فروغی ساخته بود، تشکیل شده است. مارکسیسم انقلابی در ایران منکی بر انقلابی که پیشروان پرولتاریا را به صحنه مبارزه فرا میخواندند، نتایج گرفت و در طرف چپ سال سوسالیسم خرده بورژوازی مدعی مارکسیسم را در بنیادهای متدولوژیک، اقتصادی، سیاسی و تشکیلاتی آن نقد کرد و پرچم مستقل کمونیسم مارکس، انگلس و لنین را با استحقاق مبرافراشت. شکل گیری و رشد سریع مارکسیسم انقلابی در ایران انکسار سیاسی و تشکیلاتی حضور عینی طبقه کارگر ایران در صحنه انقلاب بود، طبقه ای که برای پیشروی و رهائی خود به تئوری انقلابی سازمان سیاسی پیش از خود دنیا زداشت، طبقه ای که در عین حال با حضور فعال خود در عرصه مبارزه انقلابی زمینه مادی و شرایط مساعد برای تبدیل این تئوری انقلابی به یک نیروی مادی اجتماعی و تقویت سیاسی و تشکیلاتی نیروها و سازمانهای پیش از خود را فراهم کرده بود. حزب کمونیست ایران عامل تلاش انقلابیون کمونیستی است که نه تنها در صفوف کومه له و اتحادیه رزان کمونیست که مارکسیسم انقلابی را در مواضع رسمی خویش نمایندگی میکردند، بلکه در درون سازمانهای دیگر، رزمندگان، وحدت انقلابی، رزم انقلابی و حتی چریکهای فدائی خلق برای بیرون کشیدن مارکسیسم از زیر بار تحریفات بورژوازی و خرده بورژوازی جنگیدند. حزب کمونیست ایران اکنون وحدت جریانات و نیروهای پیش از او گامی را نمایندگی میکند که در طول چند سال و در جریان یک مبارزه همجهت و مشترک، یکدیگر را باز یافتند

مرگ بر سرمایه، مرگ بر امپریالیسم!

وصف خود را تحت پرچم واحدی شمرده کردند. حزب کمونیست ایران مطهر و نما بنده استقلال برنا می‌ای، سیاسی و تشکیلاتی طبقه‌کارگر ایران در برابر همه احزاب و نیروهای طبقات غیر پرولتاریست. حزب کمونیست ایران اردوی متحدتاما م رکسیست - لنینیست‌ها می‌است که برای تامین این استقلال طبقاتی جنگیده‌اند.

اما ما رکسیسم انقلابی ایران تنها یک جنبش نظری نبوده‌است؛ حزب کمونیست ایران در ادا مراه انقلابیون کمونیستی ساخته شده و هم‌اکنون نیروهای را دربر گرفته‌است، که در گذشته و حال امر ازماندهی و رهبری یک انقلاب زنده عظیم را در دستور خود داشته‌اند. اگر فقدان یک حزب مستقل پرولتری پیروزی قاطع انقلاب ایران را نامیرساخت، رشد و تعمیق جنبش پرولتری و انقلابی در برابر روسا نه‌ترین و گسترده‌ترین هجوم بورژوازی، مدیون فعالیت ما رکسیست‌های انقلابی است که حزب کمونیست ایران نما بنده و دربرگیرنده آنهاست. نیروهای ما رکسیست انقلابی از ابتدای انقلاب ۱۳۵۷ تا امروز، علیرغم همه محدودیت‌های تاریخی که مبارزه‌آنان را مقید و مشروط می‌کرد، قاطعانه در برابر پرورش بورژوازی به جنبش‌کارگری و انقلابی و دستاوردهای دمکراتیک قیام مهین ۵۷ ایستادگی کردند. حزب ما حزب انقلابیون کمونیستی است که از توحش بورژوازی و ارتزلزل و نوسان نیروهای سوسیالیست خرده‌بورژوا نهراسیدند و دل‌سرد شدند و همه‌جا، در کارجا حجاب و محلات و محامع کارگری، در اعتمابات، تظاهرات و تحمن‌های توده‌ای، در جنگ انقلابی خلق کرد، و حتی در زندان‌ها و شکنجه‌گاه‌ها و در برابر برج‌خه‌های آتش، استوار و با ایمانی خلل‌ناپذیر مبلغ و مدافع منافع مستقل پرولتاریا بودند. نیروهای ما رکسیست انقلابی که امروز صفوف حزب کمونیست ایران را می‌سازند، نیروهای بودند که به جورعب، انفعال و ارتداد ناشی از ترور سیا‌ه‌پس از ۳۰ خرداد ۱۳۶۰ تمکین نکردند و در برابر تمان‌با و ریها، تزلزلات، تحریفات و موعظه‌های مایوسانه خرده‌بورژوازی از پای افتاده، با عزمی نوین ویرمینیای نقد عمیق روش‌های عملی خرده‌بورژوازی دست‌بکار تجدیدسا زمان جنبش کمونیستی شدند، سرچنگ انقلابی خود در راس توده‌های کارگرو زحمتکش در کردستان بر علیه جمهوری اسلامی شدت بخشیدند، یکدم از مبارزه برای تشکیل حزب کمونیست ایران بازپس ننشستند و سراجا مدر کردستان انقلابی، در دل سرزمینی که خود به نیروی توده‌ها و در پیشا پیش آنها آزاد کرده و حراست می‌کنند، حزب کمونیست ایران را با به‌کداری کردند. حزب ما، حزب نیروهای است که چه‌آن زمان که جریانات اپوزیسیون خرده‌بورژوازی چون مجاهدو فدایی توده‌ها را به حمایت از جمهوری اسلامی فرا میخواندند و چه در زمانیکه توحش بورژوازی اینان را به‌آنا رشیم، لیبرالیسم و انفعال کشانید، استوار و ثابت قدم رسیاستها و شعارهای مستقل پرولتری پیروی کردند و برای سازماندهی و رهبری صف مستقل طبقه‌کارگر در عرصه‌های گوناگون مبارزه انقلابی تا پای جان کوشیدند. حزب کمونیست ایران حزب استوارترین، خستگی‌ناپذیرترین و فداکارترین کارگران و مبارزین کمونیست ایران است. حزب کمونیست ایران دستاورد پرارزش انقلاب ایران است که هیچ نیرویی قادر به ساریس‌گیری آن نیست.

زنده بان سوسیالیسم!

اما استحکام در روش بینی ایدئولوژیک و سیاسی، قدرت و توان تشکیلاتی، و نفوذ و تسوده‌ای امروز حزب ما، تنها نقطه آغازی مساعده برای انجام وظایف خطیر و تاریخ سازی است که برعهده گرفته است. حزب کمونیست ایران میتواند دوباره بدیه حزب توده‌ای را رگران ایران بدل شود. حزب ما میتواند دوباره بیدک با ربرای همیشه به یک تازی نیروهای سوز و آبی و خرده بورژوازی در صحنه سیاسی ایران خاسته بخشد و طبقه کارگر ایران را به مدعی نیرومند قدرت سیاسی در کشور بدل سازد. حزب ما میتواند دوباره بدراس میلیونها کارگرو زحمتکش ممبر و پیشا هنگ انقلاب عظیم اجتماعی ناشدکنا بودی و انهدا م کامل رژیم پوسیده جمهوری اسلامی و استقرا ر جمهوری دمکراتیک انقلابی تنها نخستین و ابتدائی ترین دستاورد آن خواهد بود. حزب ما میتواند دوباره بد به نیروی بیرونی و داخلی ایران و دوشا دوش بخشهای مختلف طبقه کارگر جهانی، برمنشن و رشکستی و افحلال روزافزون رویزونیسم در سطح جهانی و بحران اقتصادی مرکزی که جهان سرما به داری را فرا گرفته است، ستاد رزمنده طبقه کارگر جهانی، انترناسیونال نوین کمونیستی، را برپا دارد.

جینش ما را هی دشوار و بر فراز و نشیب را طی کرده است، راه آینده، به مراتب طولانی تر و دشوارتر است. موانع بسیار بزرگند، اما پیروزی نهایی حزب کمونیست ایران قطعی است. ما همه کمونیستها و کارگران آگاه ایران را به پیوستن به صفوف این حزب و مبارزه در راه انجام وظایف تاریخی و پرافتخار آن فرا میخوانیم.

زنده باد حزب کمونیست ایران!

زنده باد دوسویا لیم!

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

امانامه

حزب کمونیست ایران

مؤسس:

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

شهریور ۱۳۶۲

برنامه

حزب کمونیست ایران

مؤسس:

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

شهریور ۱۳۶۲

منتشر

شده است

مصاحبه با رفیق ...

برسانم.

اگر بخواهیم تشکیل حزب کمونیست ایران را از لحاظ سابقه ایدئولوژیک - سیاسی آن، از لحاظ تئوریک ایدئولوژیک - سیاسی آن بررسی کنیم به سادگی می بینیم که تشکیل حزب کمونیست ایران یک اقدام بدون سابقه و ابتدا بساکن نبوده است. نیروهای تشکیل دهنده این حزب در واقع بیش از چهار سال است که کارآگاهانه خودشان را بسرای فراهم کردن شرایط تشکیل این حزب به پیش برده و ادامه داده اند. چه آن موقع که ما رکنیسم انقلابی مبنای تئوریک رویزونیسم پوپولیستی را بنقد میکشید و به این ترتیب مبارزه برای استقلال ایدئولوژیک پرولتاریا را به پیش میبرد و چه بخصوص و بطور مشخص تر هنگامیکه این استقلال را از عرصه تئوری تا حدیک برنا به روشن کمونیستی تعمیم داد و مراحل مختلف تکاملی که خود این برنا به از صورت برنا به اتحاد مبارزان کمونیست بصورت برنا به مشترک کومه له و اتحاد مبارزان کمونیست. سپس برنا به حزب کمونیست و با لایحه برنا به حزب کمونیست ایران طی کرد. همه اینها بمعنی تئوریک ایدئولوژیک و سیاسی حزب کمونیست ایران هستند. حزب کمونیست ایران ادامه و تکامل آن جریان بالنده ای است که طی چندسال گذشته قاطع ترین و تیرخشن ترین مبارزه ایدئولوژیک را علیه دیدگاه های رویزیونیستی و انتفا طی پیش برده و بتدریج بخش مهم جنبش کمونیستی ایران را به زیر یک پرچم گرد آورده است. حزب کمونیست نه فقط متکی به مبنای تئوریک محکم مارکسیستی است، بلکه از حدود دو سال پیش برنا به کمونیستی خودش را هم داشته است، برنا به ای که بوسیله فعالین و سیمسی پراتیک میشده، تبلیغ و ترویج میشده و مبنای سازماندهی قرار میگرفته است. خود برنا به حزب کمونیست از یکطرف حاصل تشبیه دستاورد های تئوریک مارکسیسم انقلابی ایران و از طرف دیگر

بررسی و تحلیل زمینه های سیاسی و طبقاتی تشکیل حزب کمونیست ایران، وجه تما یز آن با نیروهای مدعی کمونیسم که خارج این حزب قرار دارند و تحولاتی که ما تشکیل حزب کمونیست در جنبش کارگری و کمونیستی ایران ایجاد خواهد شد، تشکیل میدهد. ما در پاسخ به این وظیفه، مناسب دیدیم که در اولین شماره ارگان مرکزی حزب، گفتگویی با رفیق عبدالله مهتدی دبیرکل حزب کمونیست ایران داشته باشیم. در این مصاحبه رفیق عبدالله درباره پیرویه تشکیل حزب کمونیست، ابرادات و انتقادات مخالفین تشکیل حزب و وظایف مبرمی که حزب کمونیست در مقابل خود دارد، توضیحات روشنی بیان داشته است.

● کمونیست: رفیق عبدالله، هر چند که تا بحال در فرمت های مختلف پیرویه تشکیل حزب کمونیست چه از لحاظ ایدئولوژیک - سیاسی و چه حتی از لحاظ تشکیلاتی از طرف رفقای مختلف و بخصوص از جانب کمیته برگزارکننده بیان شده است، با اینهمه ترویج میدهیم که ابتدا مختصراً پیرویه تشکیل حزب کمونیست و چگونگی سرگزاری کنگره موسس حزب کمونیست را برای خوانندگان کمونیست توضیح دهید.

- رفیق عبدالله مهتدی: اجازه بدهید قبل از هر چیز از طریق این نشریه که صدای کارگران کمونیست ایران است، به همه کمونیستها و کارگران انقلابی ایران به معنای تشکیل حزب کمونیست تبریک بگویم. حقیقتاً خود ما را سعادتمند احساس میکنم که اینک میتوانیم حرفها بهر از طریق ارگان حزب کمونیست ایران بگوش کارگران آگاه

ملحوظ کند.

البته کمیته برگزارکننده یک وظیفه صرفاً تشکیلاتی و اداری برای خودش فائل شده بود، بلکه قبل از هر چیز میخواست که یک جنبش حزبی عمیق به راه بسپارد و همین کار را هم کرد. میخواست پیشروان کمونیست را فعال، متحد و هم جهت کند، نظراً و حدوداً و از راه واحد برای تشکیل حزب کمونیست بوجود بیاورد. ضرورت پایه‌های حزب کمونیست و مفهوم عمیق طبقاتی آن را نشان می‌دهد، برسیک کار کمونیستی که خودلازمه وجود حزب کمونیست است بر تری هر چه روشنتر بیندازد و تا کجی محدودی روی آن بکند و بطور خلاصه از هر چه عمیقتر و وسیعتر در صفوف ما رکیسم انقلابی ترویج کند و زمینه‌های آنرا تقویت نماید. در همین رابطه کمیته برگزارکننده سمینارها و جلساتی را در سطح نیروهای مارکسیسم انقلابی ایران برگزار کرد که طی آنها توانست بطرز کاملاً شریختی مبانی حزب کمونیست، ضرورت پایه‌ای و بنیادی آن،

امول لبنیتی حزب و همچنین ملزومات عملی و شرایط مشخصی را که حزب کمونیست ایران در آن تشکیل میشود مورد ارزیابی و تحلیل قرار دهد و فعالین مارکسیسم انقلابی را به این دیدگاهها و نظرات مسلح کند. در این سمینارها و جلسات که توسط کمیته برگزارکننده برپا شده و هدایت میشد، همچنین راجع به اصول سیک کار کمونیستی در تمام بزبانتها و روشها شیکه تا کنون بسر سازمانهای پوپولیستی مسلط و حاکم بود در مورد جایگاه و موقعیت کومه له در حزب کمونیست ایران از زاویه دمکراسی حزبی و نقد و بی‌پنداریهای ناسیونالیستی و شوونیستی رایج در جنبش بحثهای خیلی برپا و ارزنده‌ای بعمل آمد. در واقع کمیته برگزارکننده از این بابت کاملاً موفق بود چرا که توانست فعالین مارکسیسم انقلابی را به پشتوانه بسیار محکم شوریک در این زمینه‌ها مسلح کند، یک روشنایی و وقوف عمومی در

بمعنای تبدیل این دستاوردها به مبنای پراتیک انقلابی و کمونیستی بود. و با لایحه مارکسیسم انقلابی نه فقط توانست از لحاظ تشواریک - برنامهای یا عبارات دیگر، از لحاظ نظری بلکه همچنین از لحاظ اصول و روشهای عمل و پراتیک هم تمام برپرولتاریا را از ظلمات دیگر برسم بکند و اصول پراتیک کمونیستی را معرفی کند. به این ترتیب حزب کمونیست ایران دارای پشتوانه قوی شوریک مبنی بر شوریکهای مارکس، انگلس و لنین، دارای برنامه منسجم که سوسله و وسیعترین فعالین پراتیک میشود و همچنین دارای مبنای سیک کار کمونیستی است که این حزب هم اکنون آنها را مبنای عمل خودش قرار میدهد. به این دلایل است که ما میگوئیم حزب کمونیست ایران و کنگره موسس آن از لحاظ ایدئولوژیک - سیاسی تدارک دیده‌نده بود و این راه رکن که تعصبات سکناریستی جلوی چشم را نگرفته باشد میتواند ببیند.

و اما از لحاظ تشکیلاتی هم که نگاه کنیم می بینیم که تشکیل حزب یک اقدام منطقی یعنی حاصل و نتیجه موفقیت آمیز اقداماتی بوده که تا کنون در این راه انجام گرفته است. تقریباً از ۹ ماه پیش کمیته‌ای بنا می‌گذاشته برگزارکننده کنگره موسس حزب کمونیست ایران تشکیل شد. وظیفه این کنگره تدارک سیاسی و اجرایی کنگره موسس حزب کمونیست ایران بود. این کمیته بر مبنای این دیدگاه تشکیل شد و عمل کرد که حزب کمونیست بنا بر مبنای اصل جمع ساده‌سازمانها و نیروهای برنامه حزب کمونیست باشد، بلکه تشکیل حزب کمونیست از طریق کنگره موسس با بدنام بود که خود جمع کارها و پیشروان مارکسیسم انقلابی باشد، پیشروانی که تشکیل حزب را تبدیل به یک تحول کیفی در جنبش کمونیستی ایران بکنند و از همین راه و با همین دیدگاه سازمانهای را که خودشان به آن تعلق داشتند، به حزب کمونیست

حال آنکه جریان مارکسیسم انقلابی اینطور نیست. با توجه به این مسأله ما دارم پرسیده شود که چرا تمام نیروها بی که تحت نام کمونیسم در ایران فعالیت میکنند، در این حزب نیستند و یا نمی‌باشند؟ به عبارتی دیگر چه تا به حزب کمونیست بسا نیروها شیکه در خارج از آن دامنه مارکسیسم و کمونیسم دارند چهست؟

– مهمترین مسأله‌ای که در اینجا باید در نظر گرفت، خصوصیات آن است که یک حزب کمونیست، چنانچه بخواد احوال کمونیست باشد، در عصر ما باید بطور عمیق داشته باشد. حزب کمونیست عصر ما باید نه فقط یک حزب فدسما به داری بلکه همچنین و بویژه یک حزب ضد ریزبونیست باشد. و حزب ملایک چنین حزبی است. در شرایط انقلابی سال ۵۷ گروهها و سازمانهای متعددی بنا ما مارکسیسم در صحنه سیاسی ایران در فعالیت بودند که طیف وسیع و نامحکونی (از آنجا که کمونیستها گرفته تا چریکهای فدایی خلق و هیپاک رونیویر) را تشکیل میدادند.

ترکیبی که در اولین برخورد خیلی نا همگون بنظر میرسید ما در تحلیل نهایی دارای ریشه و بنیانهای مشترک ریزبونیستی بود که از طریق سالهای سال فعالیت قطبها و جریانهای ریزبونیستی جهانی به ایران هم تزریق شده و با شرایط مشخص ایران هم "تطبیق" داده شده بود. تمام مسأله اینجا است که مارکسیسم انقلابی بمثابه پرچم بدشولوزی مستقل پرولتری از دل نقد همین دیدگاهها و بینشهای انحرافی حاکم بر جنبش کمونیستی ایران بیرون آمده است. مارکسیسم انقلابی محمول جدا شدن و گسستن از بینشها، طایفه و روشهای رایج در این جنبش است. مارکسیسم انقلابی در مرز بندی با اینگونه گرایشها و جریانها متولد شده و در تعمیق و فرا تر بردن این مرز بندی

قبال این مسائل بوجود بیاید و جنبش حزبی را در میان بوده‌های تشکیلاتی هم‌دامن بزند. همه اینها معنی این بود که کمیتها گامهای مؤثری در راه تدارک ایدئولوژیک - سیاسی هر چه بیشتر حزب کمونیست بر میآورد.

علاوه بر اینها کمیتها برگزار کننده اسنادی را که برای ارائه به کنگره موسس حزب کمونیست لازم بود، تهیه کرد: اصلاحاتی بر سر بنا مع حزب کمونیست که من وارد جزئیات آن نمی‌شوم و میتوان با مقایسه "برنا مع حزب کمونیست ایران" مصوب کنگره سوم کومه له و کنگره اول ام. ک. آنهارا ملاحظه کرد و تشخیص داد. پسند دیگری اسانسا مع حزب کمونیست ایران است که شامل مضمینی به نام آئین نامه حقوق و اختیارات ویژه کومه له هم میشود. همین طور آئین نامه برگزاری کنگره موسس.

با لایحه شرکت کنندگان در کنگره موسس هم توسط همین کمیتها انتخاب شدند و سرانجام موقعی که از لحاظ اجرایی و فنی هم تدارک کفافی برای برگزاری این کنگره دیده شده بود، در اوائل شهریور ماه امسال کنگره موسس حزب کمونیست ایران در کردستان انقلابی برگزار شد.

خود کنگره نمونه یک کنگره کمونیستی بود: کنگره‌ای محکم، استوار و اصولی، کنگره‌ای دمکراتیک و دارای استقلال رای با برآیندهای صریح و بحثهای جاندار، کنگره‌ای پرکار که با وحدت نظر و وحدت اراده عمیق خاتمه پیدا کرد.

● میداند که جریانات مغالطه حزب کمونیست از زوایای مختلف ایراداتی به ما میکنند یکی از اولین ایراداتی که برخی جریانات مدعی مارکسیسم به ما میکنند اینست که بزرگم آنها حزب کمونیست یا بدیهه معنی "وحدت همه مارکسیست - لنینیستها" باشد و

ارمدغان دروغس مارکسیم، رروزیونستهای
ریگاریک، یوولیسسیا، سفعلس، آکا دمستها و
سردرگمها جدا کرده اند.

و اما اگر ما له را در اس حدم مسوف کسیم
هوز نسوا سنا هم جا بکا دودا مه وافعی حزب
کمونیست ایران را بطور کامل تعریف کنیم، حزب
کمونیست متکی به یک جریان ایدئولوژیک معین
در ایران و نیروهای مدافع این جریان است و
نیاید آنرا فقط در وجود سازمانهای اتحاد مبارزان
کمونیست و کومه له دید. نه فقط سازمانهای کومه له
و اتحاد مبارزان کمونیست بلکه فراکسیونها و
جناحهای از وحدت انقلابی، رزم انقلابی،
رزمندگان، پیکار، جریکهای فدائی خلق و غیره در
این حزب نمایندگی میشوند و به این اعتبار حزب
کمونیست حزب فراگیر همه مارکسیست - لنینیست -
هاست. حزب کمونیست تجسم وحدت همه کمونیستهای
بیشروی است که از درون گروهها و سازمانها و
مختلف، برجم مارکسیم انقلابی را بلند کرده اند.
صفحات را جدا کرده اند، فعلا این کمونیست را گرد
آورده اند، همدیگر را زیافته اند و متحد شده اند.
در مورد بخش بعدی سوال شما که وجه تما یز حزب
کمونیست با نیروهای که در خارج از آن به نام
مارکسیم و کمونیسم صحبت می کنند چیست، باید
بگویم که در عرض چند سال گذشته این وجه تما یز
بخوبی روشن شده است. با این همه سعی میکنم بطور
خلاصه آنرا در اینجا دوباره بیان کنم. از مدافعان
آشکارا رروزیونیم "مدرن" و "سه جانی" که در سطر
جنبش کالماسوانده بودند بگذریم، آن چیزی که
مارکسیم انقلابی را از همه مدافعان رروزیونیم
پوپولیستی متما یز میگردانید بود که برخلاف این
منتقدین تا پیگیر سرما به داری، مارکسیم انقلابی
به روشنی وسیع برده پوشی تا بودی سرمایه داری
و برقراری حکومت کاکری را خواستار بود. زمانی
که پوپولیستها از "بورژوازی ملی و مترقی" صحبت
میکردند، مارکسیم انقلابی بمراحت اعلام کرده که

بلوغ و استحکام خود را پیدا کرده است. حدود
نیروهای تشکیل دهنده حزب کمونیست نیز بدرجات
مختلف و تا زمانهای مختلف تحت تاثیر این
سینتها، معاند و رونها قرار داشتند و به همین دلیل
هم هست که ما مل مارکسیم انقلابی نه فقط با
"انفکاد" متما به یک امرا جری بلکه با "انتفکاد
ارخود" هم معس بوده است.

به این ترتیب بر واضح است که حزب کمونیست،
اگر بخواهد و افعا کمونیست با دود را داه مه و بکا مل
جریان مارکسیم انقلابی تکمیل شود، نمی تواند
از در آ محس و دوباره محدود کردن مرز بندیهایش
با رروزیونیم و پوپولیسم تکلیف بگیرد، نمی تواند
از "آسی" کردن یا نمایندگان همان احرفات
آنهم در زمانیکه در گرداب بحران وین ست افتاده
و در آسنا به سقوط نه ورطه رروزیونیم کما مل عیار
و منسجم قرار دارند وجود نیاید. در همین جا لازم
است به این نکته هم اشاره ای بکنم که برخلاف
بناهل عمدی برخی نیروها نظیر سازمان جریکهای
فدائی (موسوم به فلسط)، کمیته سرگراکننده سه
هیجوجه درسی آن بود که نیروهای مختلفی را که
تحت نام کمونیسم در ایران فعالیت می کنند -
و مورد خطا با این کمیته قرار گرفته بودند - به
کلیت موسس حزب کمونیست دعوت کند. کمیته
سرگراکننده هما بطور که در نامه خود به این گروهها
تصریح کرده بود تا نوسن این نامه میخواست
آنها را به اظهار نظر رسمی بپرا مون حزب کمونیست
و بر نامه آن دعوت کند، میخواست تشکیل حزب
کمونیست با برنده های بازار همه طرف و در معرض
تفاوت موافقان و مخالفان صورت بگیرد،
میخواست عناصر انقلابی و مادی آنها را به ترک
موضع طبقاتی خود و پیوستن به صفوف طبقه کارگر
فرا بخواند.

بنا بر این به این مفهوم لیبرالی و
اپورونیستی حزب کمونیست یک حزب "فراگیر"
نیست، بلکه حزب کمونیستهای است که صف خود را

پوپولیسیم و روبرویونیسم را به نقد کشید و مثل لباس زنده و بیدزده‌ای که بودنش بدتر از نبودنش است، آنرا به دور انداخت و در شما بجز آنها اصول سبک کا رگمونیستی را بدست گرفت و به این ترتیب بسا کسب هویت کامل کمونیستی توانست جدایی قطعی و تنها شیش را از خرده بورژوازی متحقق بکند.

اگر بخواهیم بطور خلاصه و در یک کلام بگوئیم، حزب کمونیست حزب طبقه کارگر آگاه و انقلابی ایران است که منافعی را درک کرده و برای آن فداکارانه مبارزه میکند و گروه‌های باقی مانده پوپولیسیتی، نمایندگان خرده بورژوازی هستند که تحت پوشش ما رگسیسم به عدیت خود با طبقه کارگر و مفشوش کردن ذهن او ادامه می‌دهند.

● یکی از ایرادات این مخالفین به ما که از مدتها پیش مطرح میکردند اینست که میگویند شما فاقد نفوذ نوده‌ای لازم در بین کارگران و به بیان آنها بیونده لازم با طبقه کارگر برای تشکیل حزب هستید و بدون این هم ملاحیت تشکیل حزب را ندارید. در مورد این ادعا چه نظری دارید و اصولا جا بجا به پیوند با طبقه در تشکیل حزب چیست؟

— ما تا بحال بمناسبت‌های مختلف به این دیدگاه‌های انحرافی برخورد کرده‌ایم. و نظرها را در این مورد شرح داده‌ایم. البته برخوردها این ایرادات تکلیهای غیلبی سطحی و عوام‌فریبانه‌ای بخود گرفته‌اند، از قبیل اینکه گوییم که ما زمان دهقانی است و اتحاد مبارزان کمونیست هم بیک گروه روشنفکری است و به این دلیل این نیروها نمیتوانند حزب طبقه کارگر را بسازند. مطمئنا نویسندگان حزبی به این درفتا تنها هم جواب خواهند داد. اما من در اینجا ساله را از زاویه دیگری مورد بحث قرار میدهم.

میدانید که پوپولیسیتها چطور به سوسیالیسم

هیچک از اقاشارما به داران، مترقی و دمکرات نیست. زما تیکه پوپولیسیتها از "وابستگی" و "عقب ماندگی" سرما به داری ایران مینالیدند و "استقلال" و "صنعتی کردن" ایران را هدف خود قرار داده بودند. ما رگسیسم انقلابی خود سرمایه داری ایران را مورد حمله قرار داد. به این نقدهای سابیگیر و خرده بورژوازی از سرما به داری سازش نکرد بلکه از زاویه منافع طبقه کارگر یعنی طبقه ای که نیروی کارش را در ازای مزد به سرما به داران — اعماز "ملی" و "وابسته" — میفرود و در این رابطه استتمار می‌نمود، ادعا نمای علیه کلیت نظام سرما به داری و نه فقط عوارض و نمودهای مشخص آن تنظیم کرد و به روشنی از میان بردن سرما به داری و برقراری سوسیالیسم را بعنوان هدف خود اعلام نمود. در حالیکه نیروهای پوپولیسیت تحت عنوان اینکه "مرحله انقلاب دمکراتیک است" و برای اینکه "دیگرافتا خلق" را نمانند، از طرح مطالبات مستقل پرولتاریا خودداری میکردند، این ما رگسیسم انقلابی بود که مطالبات دمکراتیک پرولتاریا را هم از مطالبات کارگری گرفته تا انحلال ارتش و بوروکراسی و برپایی نظام شورایی و تاق ملل در تعیین سرنوشت و آزادیهای سیاسی و فیدو شرط سیاسی و نظیر اینها در بخش حد اقل برنامهم خودش به روشنی اعلام کرد و به همه نشان داده ندکه پوپولیسیتها حتی در قبالی مطالبات دمکراتیک هم جقدرنا پیگیر و بورژوازی عمل میکنند. البته لازم بتوضیح است که بعضی از این نیروها مثل اقلیت بدون اینکه نظرات و مواضع قبلی خود را در این مورد نقد کنند، برای رادیکال نشان دادن خودشان این مطالبات حد اقل را "به آرامی" وارد مطبوعات و اسباب خود کرده اند ولی در عین حال با اراپه کنندگان اولیه آن هم لعنت میفرستند!

ما رگسیسم انقلابی به ایستادن بر موضع مستقل پرولتری در عرصه های نظری و برنامهای بسنده نکرد، بلکه در زمینه شیوه های پراتیک هم میرات

برخورد می‌کردند. آنرا به یک آرمان دوردست، به یک آرمان تخیلی تبدیل کرده بودند که باید "تقدیس" میشد اما نباید "تبلیغ" میشد. برای تئوری سوسیالیسم "احترام‌ها"ی قابل بودند اما آنرا پراستیک نمی‌کردند، گویی با پراستیک کردن تمام ابهت و جلال آن فرو میریخت، ایسن "ایده مقدس" به "عمل" "آلوده" میشد، خاصیت جا دویی خود را از دست میداد و از منزلت و مرتبه لاهوتی خود سقوط می‌کرد! با این شیوه تفکر بود که روشنفکران خرده بورژوا، در واقع غیر ضروری بودن و غیر حیاتی بودن سوسیالیسم را برای خود - شان، در برده "عشق افلاطونی" به سوسیالیسم پنهان می‌کردند. ما رگسیم انقلابی این ایده آل بیزه کردن خرده بورژوا بی سوسیالیسم را به کنساری انداخت و اعلام کرد سوسیالیسم نه فقط یک آرمان و نه حتی فقط یک ضرورت تاریخی است، بلکه تنها ز مبرم و حیاتی طبقه کارگران و مملکتهاست که شرایط مادی تحقق آن در کشورهای سرمایه داری عصر امپریالیسم فراهم شده است. به این اعتبار برای سوسیالیسم زود نیست، دیر است. بنا بر این باید برای آن تبلیغ کرد، ترویج کرد، کارگران را برای آن سازمان داد، بنا بد برای آن جنگید.

میخواهم بگویم که ساله تشکیل حزب کمونیست هم با این موردی نشا به نیست. سالهای سال گروههای پوپولیستی از حزب طبقه کارگر صحبت می‌کردند، "زنده باد حزب طبقه کارگر" و "پیش به سوی حزب طبقه کارگر" را زینت بخش صفحات اول نشریات خود می‌کردند، ولی از برداشتن یک گام واقعی در راه تشکیل حزب کمونیست ناتوان بودند، پوپولیسم چریکی که شکل خیلی عقب افتاده از رویزیونیسم پوپولیستی بود، تکلی که دوری آن از ما رگسیم بیشتر از اشکال دیگر پوپولیسم بود، از ما لها پیش بطور خیلی آشکاری کوشش برای تشکیل حزب را بعنوان رفرمیسم به سفره می‌گرفت زیرا که از حزب کمونیست تصور دیگری جز "حزب

نوده" نداشت و در بهترین حالت ضمن تشابه و تقدیس حزب بطور کلی، عملاً آنرا به آئینده ناهطومی موقوف می‌کرد. بنظر آنها اول و بطور مشخص "جبهه خلق"، بعداً و بطور کلی حزب طبقه کارگر، اول و به طور مشخص "ارتش خلق"، بعداً و بطور کلی حزب پرولتری، اول و بطور مشخص سرنگونی استبداد، بعداً و بطور کلی حزب کمونیست می باشد. مطرح شود. این طرز فکر آنها بود. جناحی از چریکهای فدایی خلق هنوز هم کم و بیش اینطور فکر میکنند. اما حتی اشکال پیشرفته تر پوپولیسم که حزب طبقه کارگر را هدف جدی تری تعریف می‌کردند، باز هم بدرجات مختلف حزب را ایده آل بیزه می‌کردند و از برداشتن گامهای عملی برای تشکیل آن سر باز میزدند. آنها ندرگ روشنی از حزب کمونیست، نه ملزومات ایدئولوژیک - سیاسی آن و نه جزئیات تشکیل آن را نداشتند. به دورا پس منقوله می‌جریختند، بدون اینکه بتوانند وارد آن شوند. گویی در قاموس آنها صرف "اعتقاد دباطنی" به حزب و حتی ابراز این اعتقاد در منا سبتهای مختلف کافی بوده و از این پیشتر رفتن دیگر غیر مجاز و یا غیر ممکن بوده و از اینجا دیگر راه رسیدن به حزب در زمینه مآلودی کم میشد. از منقوله حزب "بت" مقدس ساخته بودند که با کمال احتیاط و احترام در "معیب" اندیشه های محدود خرده بورژوا بی مسود از آن "حفاظت و نگهداری" می‌کردند. ما رگسیم انقلابی درهای این معیبر را گشود و حزب کمونیست را از چنگ اوها موترس خرده بورژوا بی آزاد کرد. ما رگسیم انقلابی اجازه نداد که ریاکاری خرده بورژوا بی در قبال حزب یعنی مخالفت و سنگ اندازی در عمل تو ما ابراز "احساسات عالیه" نسبت به حزب در حرف بیش از این ادا مده داشته باشد و از آن پسرده برداشت. بگذار هر کارگر آگاه ببیند که چه کسی در عمل با تشکیل حزب کمونیست مخالفت است و در راه آن سنگ اندازی میکند و چه کسی تشکیل این حزب را وجه همت خودش قرار داده، در برابر تمام مشکلات

تصویب یک حزب قدرتمند توده‌ای کا رگری را در برابر شما مکنذا رندوبه شما میگویند با یداروز اول چنین حزبی با سندویا درغیرا ینمورت چیزی که تشکیل میدهد حزب نیست. واضح است که این دلسوزی برای طبقه کارگر نیست، بلکه سنگ اندازی در راه تشکیل حزب طبقه کارگر است و با هر "نیست خیر"ی هم سوام باشد، عملاً معنا یش دست خالی گذاشتن طبقه کارگر در مقابل دشمنان طبقا تیش است. این فقط بهانه‌ای برای نساختن حزب است. بهترین نمونه آن جزوه‌ای است که اخیراً از طرف جریکهای فدائی خلق منتشر شده است. آنها در این جزوه مینویسند: "سا زمان ما در فروردین ماه سال ۵۸ قویترین سا زمان سیاسی شناخته شده و با یک فراخوان چند هزار کارگر را به میتینگهای خود میکشاند. ولی با زما در درون این سا زمان با کما نیکه شعار تشکیل حزب را بعنوان یک شعار مبرم مطرح مینمودند، ما رزه میگردیم". بسیار خوب، رفیق! ما هم همین دلیل است که میگوئیم پیش کشیدن معیار رفودر طبقه از جانب شما و امثال شما فقط بهانه‌ای برای سنگ اندازی در راه حزب است. شما به این موضعگیریتان افتخار میکنید، ولی بنظر ما برای کسیکه خود را کمونیست بداند، جای شرم است.

لازم است در اینجا این توضیح را بدهم که منظور بهیچوجه این نیست که پیوسته‌ها می توانستند و یا میتوانند حزب کمونیست تشکیل دهند. حزبی هم که بفرض آنها تشکیل میدادند، به دلایل ایدئولوژیک، به دلایل برنامه‌ای و سیاسی نمی توانست و نمی تواند یک حزب کمونیست باشد. اما صحبت بر سر این است که تعلق عمیق این جریان به خرده بورژوازی که کلیت ایدئولوژی آنها را میسازد، یک وجه هم‌همین دیدگاههای انحرافی درباره حزب، همس مدح و ثنا در حرف و مخالفت در عمل است. اختلاف ما هم با این جریانها اختلافی بر سر نحوه صحیح تشکیل حزب کمونیست

است. ادکی کرده، شرایط مشخص تشکیل حزب را بررسی کرده و شناخته، ملرومات عملی آنرا یک به یک فرا هم کرده و سرانجام این حزب را تشکیل داده است.

بگذارید حال بطور مشخص تر به ساله نفوذ در طبقه و پیوند با کارگران بپردازیم. ما میگوئیم حزب کمونیست ایران را رما رزه طبقا یش پرولتاریا است. ما حزب کمونیست را برای آگاه کردن، متحد و متشکل کردن و سا زمان دادن طبقه کارگر برای انقلاب اجتماعی میخواهیم. از آنجا که طبقه کارگر به نیروی خود آزا دمیشود، پس کمونیستها یعنی پیشروان طبقه کارگر با یداین طبقه را پیدا رکنند، این طبقه را آگاه و متشکل کنند. برای اینکار با ید بدو خودشان متشکل شوند و از متشکل خودشان اسزاری برای انجام این وظایف بسازند. اما برای بویولستها، برای مدافعین ترزکهنه اکوئومستی "پیوند"، خود حزب به هدف نهایی تبدیل میشود. گویا با ید کارگران را آگاه کرد و سا زمان داد (حتی بزعم عده‌ای با ید ارتش خلق را بوجود آورد و اسناد در اساقط کرد.) تازه آنوقت به مرحله‌ای میرسیم که بتوانیم حزب را تشکیل دهیم! ما میگوئیم و طبقه هر گروه و متشکل کمونیستی و حتی هر فرد کمونیست آگاه کردن، متحد و متشکل کردن کارگران است. ولی صحبت بر سر اینست که حزب عالیترین شکلی است که میتوانند به بهترین نحو این وظیفه را انجام دهد. تشکیل حزب مبارزات کنوسی ما را برای نفوذ در طبقه کارگر، برای آگاه کردن آنها به منافع طبقا تیشان و برای متشکل کردن آنها به مرحله کیفی عاللیتری ارتقا میدهد. در حالیکه در نظر بویولستها شما با ید بدو بتوانید از عهده انجام این وظایف برآئید. آنوقت حق تشکیل حزب، لایدمباشا به پای داغی بخاطر انجام درست این وظایف، به شما داده میشود! و حال آنکه تمام ساله این است که ما حزب را برای انجام هر چه بهتر این وظایف میخواهیم. این افراد در واقع

که ما در ابتدای فعالیتها بعنوان یک حزب هستیم، مهمترین وظایفی که حزب کمونیست در این دوره برای خودش تعریف می کند کدامند؟

حزب کمونیست از لحاظ عملی بر نیروها و فعالیتهای متکی است که خودشان بطور بالفعل دست اندرکار فعالیت حزبی. همچنین رهبری جنبش انقلابی در کردستان هستند و از سابقه مبارزاتی نسبتا طولانی برخوردارند. درست است که روزتا سپس حزب کمونیست ۱۱ شهریور ۶۲ است، اما حزب ما نه فقط از مفر شروع نمیکند بلکه متکی بر دستاوردهای سیاسی و عملی تاکنونی ارزندهای است و از این لحاظ برای ادا مویست فعالیتها پیش در موقعیت خیلی مساعدی هم قرار دارد. با اینوصف حزب کمونیست، بمعنی کیفیت کامل جدیدی است و حزب درهمین ابتدای کارش با مسائل زیبا دی و بربرست و وظایف خیلی فراوانی را در دستور دارد که من به مهمترین آنها، در خطوط کلی، اشاره میکنم.

اول، توسعه و تعمیم فعالیتهای حزبی در بین کارگران و در درجه اول کارگران صنعتی و قرار دادن این فعالیتها بر مبنای شیوههای اصولی. دوم، بهبود و ارتقاء فعالیت حزب در کردستان در زمینه رهبری جنگ انقلابی، حاکمیت انقلابی توده ای و سازماندهی حزبی.

سوم، فعالیت در خارج کشور چه بمنظور ایفای وظیفه انترناسیونالیستی حزب، شناختن حزب کمونیست ایران و برنامهمواضع و فعالیتهای آن در مقیاس جهانی، و چه بمنظور تهیه امکاناتی برای تسهیل فعالیت در داخل کشور.

چهارم، سازماندهی تبلیغ سراسری از طریق

و یا بر مبرطراف شوریک مربوط به این امر نیست. مساله خیلی فراتر از اینهاست. اینها یک اختلاف ایدئولوژیک و طبقاتی واقعی و همه جانبه مطرح است. این مخالفتها در حقیقت تجسم آخرین تلاشهای خرده بورژوازی تحت پوشش مارکسیسم است که بر علیه اسفلال طبقاتی پرولتاریا و برای جلوگیری از تحقق آن بعمل می آید. بیگمان تشکیل حزب کمونیست بمعنی آغاز دوره جدیدی است که طی آن این نیروها و ااداروا هند شده با دست ارا دعای کمونیست بودن خود بکشند و اینک هر چه بیشتر به سمت قطبهای منجم و کامل عبار رویزیونیستی سوق پیدا کنند. اما چنانچه رفقای هستند که مساله ما دفا نه به حزب کمونیست عشق میورزند و لسی اینگونه مواضع ذهنی از پیوستن آنها به این حزب جلوگیری میکنند، ما از آنها میخواهیم که تردید را کنار بگذارند و انرژی و فعالیت خود را در اختیار طبقه کارگر و حزب کمونیست اقرار دهند. فراموش نکنیم که هزاران کمونیست در گروهها و سازمانهای مختلف از سالها قبل در ایران فعالیت میکردند و بخش بزرگی از آنها در شکنجهگاهها و میدانهای تیرشید شده اند، اما تصورات و افکار پوپولیستی که بر اذهان آنها سنگینی میکرد، خلاقیتشان را به بند کشیده بود، انقلابیگریشان را محدود میکرد و به این رفقا امکان نداد که انرژی بیدریغ خود را در راه خدمت به آرمانهای طبقه کارگر بکار بندازند، با تشکیل حزب کمونیست دیگر نتوانید به اینگونه انتفاطها و ناروشنیها که حاصلی جز رنج و قربانی نداشتند و مانع بهره گیری درست از حاصل فعالیتهای یک نسل از انقلابیون این کشور بوده است بیشتر از این میدان داد.

• رفیق عبدالله، آخرین سوال اینست که حال

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی!

برکنور، برای جلب کارگران بطرف حزب کمونیست خیلی مساعد است. کارگران ما کارگرانی مبارز و سیاسی هستند، تحولات بزرگی را به چشم دیده‌اند و روی آوری چشمگیری به کمونیسم دارند. این شرایط در هر کشوری به ما دگی فراهم نمی‌شود. حال ایران بحکم شرایط عینی کشوری است که در آن "ایدئولوژی" میتواند با بدبا "رفتن به میان" شده‌ها "به" نیروی مادی" تبدیل شود. فعالین ما با یستی این مساله را به روشنی درک کنند. حزب کمونیست از لحاظ شوریک کاملاً مستحکم و با اتوریته است، دارای برنامه و اصول عملی روشنی است، بنابراین در حال حاضر بنام معنی موفع پراتیک حزبی در میان کارگران است. با بدبه انگای این دستاوردها بطرف کارگران رفت و وساکار به حوصله اصولی طی زمانی نه چندان طولانی با به‌های حزب را در بین کارگران کاملاً محکم کرد. این آن وظیفه‌ای است که فعالین حزبی ما باید کاملاً مورد توجه قرار دهند.

ارگانها و نشریات حزبی، رادپوی حزب کمونیست و طرق دیگر. اینها وظایفی است که حزب کمونیست از طریق ارگانهای رهبری آن یعنی کمیته مرکزی و دفتر سیاسی طرح ریزی، سازماندهی و پیگیری میکند. اما خطاب به فعالین حزبی با بدبگویم که مهمترین وظیفه حزب ما عبارت از این است که حزب کمونیست را به یک حزب کارگری ستوده‌ای تبدیل کنیم. با بدهرچه بیشتر کارگران به پیشروا به مغوف حزب کمونیست جلب کنیم و در حوزه‌های حزبی سازمان بدهیم. با بدبدا نیم که تنها راه پیشرفت و پیروزی ما تبدیل شدنمان به یک حزب کارگری در مقیاس بوده‌ای است. رشد ما جهت گیری ما به سمت پیروزی از هیچ طریق دیگری برای ما ممکن نیست و هر پیشرفت دیگری هم در عرصه‌های دیگر بدون این ناپا بدار و شکننده است. و معیست اجتماعی، طبقاتی و سیاسی هم در ایران به معنوی است که علیرغم شرایط فاشیستی و اختناق حاکم

بقیه از صفحه ۳۱

علاوه بر این دو میثاق اساسی، مساله عضوگیری در بدوناسیس حزب، نشریات حزب و مشکی ناکتیک حزب مورد بحث کنگره قرار گرفت و در این موارد قطعنامه‌ها و قرارهای بنویس رسید. برنامه کومه‌له برای خودمختاری کردستان نیز با تفیق آرا مورد تأیید کنگره موسس حزب کمونیست ایران واقع شد.

آخرین وظیفه کنگره موسس، تعیین تعداد و انتخاب اعضای کمیته مرکزی و علی‌البدل‌های آن بود. کنگره با تزده نفر از رفقا را برای عضویت در کمیته مرکزی و پنج نفر را بعنوان عضو علی‌البدل کمیته مرکزی انتخاب کرد و در ۱۱ شهریور ما به موفقیت بکار خود پایان داد.

کمیته مرکزی در اولین پلنوم خویش که بلافاصله پس از اختتام کنگره تشکیل شد، از میان اعضای خود، دفتر سیاسی و دبیرکل حزب را انتخاب نمود. در این پلنوم، رفقا عبدالله مهددی، منصور حکمت، ابراهیم علیزاده، خسرو داور، جواد مشکو، شمیم زکریا شی و حمید تقوایی به عضویت دفتر سیاسی و رفیق عبدالله مهددی به عنوان دبیرکل حزب کمونیست ایران برگزیده شدند.

دفتر سیاسی حزب کمونیست ایران - ۱۵ شهریور ۱۳۶۲

برقرار باد جمهوری دمکراتیک انقلابی ایران!

پیامها و قطعنامه‌های کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران

دفاع از نظرات ثئوریک و برنامه‌های مارکسیسم انقلابی در ایران، کنگره نام "سوی سوسیالیسم" را برای ارگان ثئوریک - سیاسی حزب کمونیست ایران بر میگزیند.

۳- با تاکید بر نقش ارزنده تاکنونی نشریه "پیشرو" در اشاعه و تحکیم نظرات مارکسیسم انقلابی، کنگره نام "پیشرو" را برای ارگان سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) توصیه میکند.

بعلاوه کنگره از سازمان کردستان حزب کمونیست ایران میخواهد تا برای اشاعه نظرات و سیاستهای حزب کمونیست در میان کارگران و زحمتکشان کرد، برای انتشار یک ارگان منظم سیاسی به زبان کردی اقدام نماید.

قطعنامه درباره

"برنامه کومه له"

برای خودمختاری کردستان

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران "برنامه کومه له برای خودمختاری کردستان" مصوب کنگره سوم کومه له را که برطبق اصول برنامه حزب کمونیست ایران تدوین شده است، مورد تأیید قرار میدهد و بعنوان یکی از اسناد حزب کمونیست بر رسمیت می‌تواند.

قطعنامه درباره

مسائل تاکتیکی

نظریه اینکه:

الف - در صفوف مارکسیسم انقلابی ایران وحدت نظر کلی در زمینه مسائل تاکتیکی وجود دارد؛

ب - سیاستهای تاکتیکی مارکسیسم انقلابی در زمینه‌های مختلف در قطعنامه‌های تاکتیکی کومه له و اتحاد مبارزان کمونیست تاکنون تدقیق شده است و هم‌اکنون توسط فعالین ما اتخاذ میشود؛

کنگره با توجه به ضرورت مراجعت سریع شرکت کنندگان کنگره به عرصه‌های مختلف فعالیت عملی و محدودیت زمانی ناشی از این امر، بررسی مسائل تاکتیکی را در دستور خود قرار نمیدهد و به کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران اختیار میدهد تا قطعنامه‌های لازم را با تنظیم و منتشر نماید.

قطعنامه درباره

نشریات حزب

۱- کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران انتشار ارگانهای زیر را تصویب میکند:

الف - ارگان مرکزی حزب

ب - ارگان ثئوریک - سیاسی حزب

۲- نظریه نقش نشریه "سوی سوسیالیسم" در نشر و

ماده واحده درباره عضوگیری

کنگره موسس حزب کمونیست ایران به کمیته مرکزی اختیار میدهد که تا کنگره دوم حزب، مستعمل از مقررات مندرج در ماده هجدهم اساسنامه، افراد واجد شرایط را به عضویت حزب بپذیرد.

برنامه کومهله برای خود مختاری کردستان را بخوانید

به صدای حزب کمونیست ایران گوش فراد دهید

صدای حزب کمونیست ایران آغاز به کار کرده است. برنامه های رادیویی ما هرروزه در ساعت ۹ بعد از ظهر روی طول موجهای ۴۹ متر و ۶۵ متر پخش میشود. آغاز بکار رادیو صدای حزب کمونیست ایران، ساعات پخش و طول موجهای آنرا به اطلاع همه برسانید. نامه ها، نظرات و اخبار خود را برای صدای حزب کمونیست ایران بفرستید. ما در کردستان انقلابی منتظر دریافت نامه های شما هستیم. نامه های خود را به دست پیشمرگان سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومهله) برسانید و با از طریق آدرسهای که در این نشریه اعلام شده است برای ما ارسال دارید.

توضیح کوتاهی ... بقیه ارج

سما، ره ارگان جدید چاپ شده است - نمی گفتم اما برای توضیح شیوه کار ارگان مرکزی و سیاست ما طریر آن در خطوطی دقیقتر بهتر آن دیدیم که این امر را به سما ره بعدی کمونیست واگذار کنیم زیرا با توجه به اینکه شما ره کنونی را به متون و اسناد حزبی مربوط به تشکیل حزب کمونیست ایران احتیاج داده ایم، در واقع کار مستمر و همیشگی ارگان مرکزی از شما ره دوم شروع میگردد.

بنا بر این اکنون تنها به ذکر این نکته اکتفا میکنیم که ما در هر شماره کمونیست اسامی اعضای هیات تحریریه ارگان مرکزی (رفقا: منصور حکمت، حمید تقوایی، شعیب زکریا شی وف، پرتو) و همچنین اسامی رفقای نویسنده مقالات را می آوریم. البته اگر چه ما مقالات مختلف ارگان مرکزی را با امضای نویسندگان آن به چاپ میرسانیم اما هر کدام از نوشته ها مواضع حزب را بیان می کنند و از سیاست حزب تبعیت مینمایند.

ارگان مرکزی ابزار است در دست کمیته مرکزی و دفتر سیاسی حزب کمونیست ایران برای پیشبرد سیاست حزب کمونیست در میان توده های کارگر و زحمتکش و در خدمت آگاه کردن و سازمان دادن توده های طبقه کارگر در صفوف حزب کمونیست. پس جا دارد که از همه اعضای حزب، از همه کارگران پیشرو و انقلابی و از همه رفقای که هر کدام به نحوی حزب کمونیست را در جهت تحقق اهداف آن یاری میدهند بخواهیم که هیات تحریریه کمونیست را در انجام وظایف آن یاری کنند، برای کمونیست نامه بنویسند و مقالات و گزارش تهیه کنند، نوشته های آنرا بدقت مطالعه و سپس کارگران تبلیغ نمایند، نشریه را مداوم با بدست رفقای کارگر خود برسانند و هم طبقه های خود را بر اساس رهنمودهای آن در حزب کمونیست ایران سازماندهی کنند

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به

کارگران ایران

زنان و مردان کارگر!

کدامیک از شما هنوز نمیداند که راه نجات ما از اینهمه مشقت و تیره بختی، از اینهمه محرومیت و بی حقوقی است؟ کدامیک از شما پس از این انقلاب خونین هنوز نمیداند که ما کارگران، بدون اتحاد و بدون قدرت متشکل و مستقل خود، حتی در فردای توده‌ای ترین قیامها و بی رحمانه‌ترین تسویه‌حسابها با حاکمان جبار و ستمگر، نصیبی جز آنچه امروز عا بدمان شده است نخواهیم داشت؟

بی شک رمز پیروزی ما اتحاد و همبستگی ما است. اما این گوهر گرگانقدر خود بخود و به رایگان بدست نمی آید. سرما به داری، نظمی که خود به جاشی کارگران زنده است، صف دهها میلیونی طبقه ما را پاره پاره کرده است. رقابت هرروزه کارگران برای تامین حداقل زندگی، هرروز این تفرقه و جدایشی را از هم میزاید و از آن بدتر، بخشهایی از خود طبقه کارگر، تحت تاثیر تمسبات ملسی و نژادی و جنسی، تحت تاثیر مذهب، خود به مذاقمان ناآگاهانه این جدایشها تبدیل میشوند.

اتحاد کارگران خود بخود بدست نمی آید. قبل از آن باید آن بخش از طبقه کارگر که این ضرورت را درک کرده است و میدانند که کارگران به اراده خود نمیتوانند جهان را سرنگ کنند و به راه زبوروکنند، خود متشکل و متحد گردند. اینان باید حزب خود را تشکیل دهند و به توده کارگران بهای موزند که کارگران به نیروی خود آزاد میشوند و با بدبختی نجات خود و به نجات بشریت بهای ندیشند. با بدبختی کارگران بهای موزند که متحد و متشکل، دست در دست هم برای شرایط بهتر میارزند و کشتند و هم - چنان موقوف خود را فشرده تر با زنده با لاف در اولین روز ممکن قدرت را بکلی از چنگ دشمنان خود بدر آورند و جایشی را که خود میخواهند بسازند.

حزب کمونیست ایران، حزبی که ما در این کنگره تا سیس آنرا اعلام کرده ایم همین حزب است. کم نبوده اند و نیستند احزاب و گروههایی که در سطح جهان و در ایران ریاکارانه نام کمونیست بر خود نهادند. احزاب و گروههایی که به نام مپرافتخا ر کمونیسم و تاریخ درخشان جنبش طبقه کارگر جهانی تحت رهبری کمونیستها متوسل میشوند تا سیاستها و اهداف طبقات دارا و استعمارگر را درون کارگران رسوخ دهند. ریاکارانی که کارگران را نه به انقلاب، نه به راههایی بلکه به "تولید بیشتر" به "دفاع از میهن سرما به داری" به دفاع از حکومت مذهبی و در یک کلام به دفاع از منافع سرما به داری فرا میخوانند. حزب ما با رسوا کردن این مدعیان دروغین مارکسیسم و کمونیسم، با افراشتن پرچم انقلاب و حکومت کارگری شکل گرفته است. تاریخ تکوین حزب ما،

قدرت طبقه کارگر در تشکل اوست

تاریخ اضمحلال آنهاست. حزب کمونیست ایران دردل مبارزه و نبردکنان متولد می شود. از کردستان انقلابی که ما زمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) رهبریک جنبش بوده ای و ما زمانه یک جنبش انقلابی است، تا شهرهای سراسر ایران که فعالیت کمونیستی می باید در سیهترین شرایط اعتناق و ضرور پلیسی ادا می باید. حزب ما برای ما زمانه می مف متحد و مستقل طبقه کارگر ایران مبارزه میکند.

کارگران!

پهروزی آرآن ما ست. دشمن را درهم خوا هم گرفت. قدرت ما قدرت میلیونها کارگر و محتشکی است که اکثریت عظیم ما معاند و اتحاد آنان لرزه براند ام سرما به داری و مدافعان رنگارنگش میا فکنند.

ما در این کنگره همدا با دهها هزار کمونیست دیگر در سراسر جهان هم پیمان شده ایم که برای اگاه کردن و متحد ساختن کارگران، برای رهائی بردگان سرما به، برای رهائی طبقه ما یکدم از پسان نشینیم.

حزب ما، حزب کارگران، حزب تهیدستان و محرومانی است که برای حکومت کارگری، الفسای ما لکنیت خصوصی و برای سوسیالیسم مبارزه میکند. ما شما را به تشکیل در حزب کمونیست ایران فرا میخوانیم.

مرگ بر سرما به داری!

زنده با دهمستگی جهانی طبقه کارگر!

زنده با سوسیالیسم!

زنده با در حزب کمونیست ایران!

کنگره موسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

رادیو صدای انقلاب ایران

ساعات پخش:

بعد از ظهر: ۱۳۰۴۵ تا ۱۳۰ بزبان کردی

۱۳۰ تا ۲ بزبان فارسی

عصر: ۴ تا ۴۰۴۵ بزبان کردی

۴۰۴۵ تا ۵۰۱۵ بزبان فارسی

طول موج:

۴۱ متر برابر با ۲/۳ مگا هرتز

۴۹ متر برابر با ۶/۴ مگا هرتز

کارگران، به حزب کمونیست ایران بپیوندید!

پیام کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران به خلق کردستان

کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران همراه با ادای احترام به شهیدان راه آزادی خلق کرد، کمترین دردهای انقلابی خود را بنا بر شرفا مردم رزمنده و مبارز می کند.

این کنگره در کردستان انقلابی یعنی در سرزمینی برگزیده که بیش از چهار سال است با ناپا لم و راکت و گلوله های خمپاره و توپ رژیم سرما به داری جمهوری اسلامی تخم زده و زیرورو میشود. در میان مردمی که نه فقط با رستم دهاها و صدها ساله را برشته دارند، بلکه در حال حاضر نیز مورد وحشیانه ترین یورشها و تهاورات غیر انسانی قرار گرفته و در برابر آن مقاومت سرخستانه و قهرمانانه ای را با خاطر آزادی و کسب حقوق عادلانه خویش پیش میبرند.

این کنگره حرس را تأسیس کرد که برنا مه آن و نیروهای تشکیل دهنده آن برای سوده های مردم کردستان بحوسی آشناست. حزب کمونیست تشکیلات متحد و یکپارچه نیروهای است که تا کنون بنا بر اعتقادات و اصول سیاسی خود پیگیرانه و قاطعانه از حق تعیین سرنوشت ملت کرد به دفاع برخاسته اند و استوار در برابر هر گونه تها و زبه این حق ایستاده اند، نیروهایی که خود معالانسه جنبش انقلابی سوده های مردم کردستان را در مبارزه سیاسی و نظامی در این راه سازمان داده و رهبری کرده اند و در درون این جنبش سخنگو، نماینده و مدافع سختکوش اهداف و آرمانهای کارگران و زحمتکشان کرد سوده اند. حزب کمونیست، حزب کمونیست است، حزب مبارزان کمونیست و پیشروی است که در کردستان به نام کومه له در صف مقدم جنبش انقلابی خلق کرد و در دل کارگران و زحمتکشان کردستان جای داشته اند، و در برابر ایران سرخست ترین دشمنان هر نوع استعمار، ستم، بی حقوقی و تبعیضی سوده اند.

سرما به داری متناهی و مسب هر متغی و ستمی است که بر سوده مردم تحمیل میشود، و کارگران آگاه، این دشمنان سرخست سرما به داری، پیشقراولان هر مبارزه عادلانه و آزادیخواهانه اند. اگر کومه له، بعنوان سازمان انقلابی و نماینده کارگران و زحمتکشان کردستان قادر گشت به ستون استوار و رهبر جنبش انقلابی خلق کرد بدل شود، روشن است که تشکیل حزب کمونیست، تشکیل حزبی که کارگران و زحمتکشان کردستان را در صفی واحد و یکپارچه با کارگران سراسر ایران متحد خواهد ساخت، چه نیروی عظیم و چه جنبش گسترده ای را برای استقرار دموکراسی انقلابی در ایران و از جمله کسب حق تعیین سرنوشت برای ملت کرد به حرکت در خواهد آورد.

حزب کمونیست با برسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای کلیه ملل ساکن ایران و از آن حمله ملت کرد تا حدیسی و تکمیل دولت مستقل، با تأیید "برنامه کومه له برای خود مختاری کردستان" بعنوان یکی از مطالبات خود، با سازمان دادن و رهبری جنبش انقلابی کردستان در راه کسب پیروزی یعنی درهم شکست نیروهای جمهوری اسلامی و برقراری یک کردستان دموکراتیک و خود مختار، با مبارزه در راه خروج کلیه نیروهای سرکوبگر و اشغالگر جمهوری اسلامی از کردستان اثبات میکند که پیگیرترین و قاطعترین نیروی سیاسی ایران در دفاع از حقوق عادلانه خلق کرد

است.

حزب کمونیست در حالی برای این موارد پای میفشارد که دیگر نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی به درجات مختلف این حقوق خلق کرد را پایمال میکنند و با از دفاع کامل از آن هراس دارند.

سلطنت طلبان رنگارنگ از ذکر هر چیزی که حقوق ملت کرد را بیا د آورد میهراسند، زیرا گسه خود با زماندگان رژیسی هستند که دهها سال ستم و اختناق ویسی حقوقی را بر خلق کرد تحصیل کرده بود و بدست بختوان جلا خلق کرد محسوب میشد. شورای ملی مقاومت بجا طرحوش آسدا ارتش، سرما به داران و امپریالیستها " دفاع از تمامیت ارضی ایران " را سر لوحه تبلیغات خود در باره مساله ملی در کردستان قرار داده و از رسمیت شناختن حق تعیین سرنوشت برای ملت کردها حتی از بردن نام ملت کرد خودداری مینورزد و حتی از مقرر شناختن ارتش جنا پتکار جمهوری اسلامی در کشتار خلق کرد نظره مبرود و سر با زمیند. حتی گروههای دیگری که خود را بشدت دوست خلق کرده و مدافع امر حق تعیین سرنوشت قلمداد میکنند، از اشفا لگرنه میدان ارتش و سایر نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی توسط ما بر آشفته میشوند و به این ترتیب نشان میدهند که هنوز به حفظ ستم ملی در کردستان علائقی دارند و هنوز کردها را بختوان ملتی دارای حقوق برابر با سایر ستممطلبتوانند بپذیرند.

تنها حزب کمونیست یعنی حزب کارگران آگاه است که نه تنها هیچگونه علائقی به حفظ کوچکترین آثار ستم ملی ندارد، بلکه خود را بحال توسط نیروهای تشکیل دهنده اش پیگیراننده در راه رفع ستم ملی مبارزه کرده و از این پس هم با توان بیشتر در مقیاس وسیعتری این مبارزه را ادامه میدهد.

کارگران و زحمتکشان کردستان!

حزب کمونیست حزب شماست. حزب شما و برادران و خواهران کارگرو زحمتکش شما در سراسر ایران است. این حزب برای نجات طبقه کارگرو توده های زحمتکش و محروم از قید روابط ظالمانه سرما به داری، برای معوق و ستم و استعمار ویسی حقوقی، برای حکومت کارگران و زحمتکشان، برای سوسیالیسم مبارزه میکند. به صفوف حزب کمونیست بپیوندید!

خلق ستمدیده و مبارز کرد!

برای درهم شکستن و بیرون راندن جمهوری اسلامی از کردستان، برای بدست آوردن خود -

پیروز باد جنبش انقلابی خلق کرد!

**خروج کامل و
بدون قید و شرط قوای
اشغالگر جمهوری اسلامی
از کردستان
خواست طبقه کارگر است**

مختاری و برقراری حاکمیت توده‌های مردم در کردستان، برای کسب حق تعیین سرنوشت وره‌ایی از ستم‌ملی، به دور حزب کمونیست، به دور سازمان کردستان این حزب یعنی کومه‌له گرد آید!

زنده با دوسیا لیم!

پیروز با دجنش انقلابی خلق کرد!

زنده با دحق ملل در تعیین سرنوشت خویش!

مرگ بر جمهوری اسلامی!

کنگره مؤس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

**پیام کنگره مؤس حزب کمونیست ایران به
زندانیان کمونیست**

رفقا!

با بیداری شما در زبر شکنجه‌های سخت و طاقت فرسا و در درون سیاه‌جالی‌های رژیم جمهوری اسلامی نشانه‌ای از اراده طبقه‌ای است که ناقوس انهدام و مرگ نظام پوسیده سرمایه‌داری را به صدا درآورده است. سرمایه‌داران در سراسر جهان برای حفظ این نظام استعمار و ستم‌درتکاپویندو شکنجه و کشتار کمونیست‌ها این طلایه‌داران آگاه‌هی، وحدت طبقه‌ای و حاکمیت کارگران خونبهای است که کارگران جهان در راه‌های خویش می‌پردازند.

رفقا!

شکنجه‌هایی که امروز شما متحمل می‌شوید، تحقیرهایی که بر شما می‌رود جزئی از ستمی است که بر طبقه ما روا می‌شود، استواری شما استواری طبقه ما است و این مبارزه‌ای است که بوسعت تمام جهان در جریان است. در متن این مبارزه‌هی وقفه و سرخستانه است که طبقه کارگران ایران در صنف مقدم پرولتاریای جهانی به فتح سنگری بزرگ ناثل آمد. حزب کمونیست ایران تشکیل شد.

تشکیل حزب کمونیست در ادامه پیشرویهای وقفه‌ناپذیر ما رکسیسم انقلابی، گام‌تعمیم‌کننده‌ای در تلاش طبقه‌کارگر برای رهایی خویش است. این حزب شمره‌بیش از چهار سال مبارزه‌آگاهانه‌همگی ما برای غلبه بر سرمایه‌محریفات بورژوازی و خرده‌بورژوازی ما رکسیسم و سبزلتلاش‌خوسین طبقه‌ما برای دستیابی به علم‌رهای و تشکل طبقاتی خویش است. تشکیل این حزب بنا و هم‌ان راهی است که شما در آن قدم‌گذارید و بدون تلاش و پایداری هزاران رفیق‌ی که در راه سوسیالیسم‌جان باختند این امر غیرممکن بود.

حزب کمونیست ایران با ایمان به پیروزی حتمی طبقه‌کارگر و سوسیالیسم، بی‌هیچ توهمی به هیچیک از اقشار سرمایه‌داران و مستعمران، با ایمان راسخ به انترناسیونالیسم پرولتری و مابخش مبارزه‌شما و جسم‌عیشی با ورهای انقلابی و طبقاتی شما است. تشکیل حزب کمونیست میثرا این است که راهتان ادامه‌دار و اینک هزاران پیونده‌آه‌نین عزم‌درهمان راهی قدم گذاشته‌اند که شما در آن راه می‌سیرید.

رفقا!

تا ریخ رهای طبقه‌ما، پرولتاریای جهانی، با آتش و خون نوشته می‌شود. شما نه‌المن نسل و نه‌آخرین نسل زندان‌مان و قربانیان طبقه‌کارگر در راه رهایی خواهید بود. از دیوار تبرستان کمون‌رها درباری، تا سنگفرشهای خونین پطرزبورگ، از باریکا‌های کارگران آلمان تا قتلگاه‌ها وین راهی است که طبقه‌کارگر برای رهایی خویش پیهموده است. این راه ادامه‌دار و اینک حزب کمونیست ایران سنگر تمام آن کسای است که آرمانی جر رهای طبقه‌کارگرندارند و اکنون تمام صفوف حزب ما، به‌مراه شما و با اتکا به نیروی طبقه‌کارگر در راه تحقق این آرمان کمونیستی به پیش می‌رود.

زنده‌با د حزب کمونیست ایران!

زنده‌با د سوسیالیسم!

کنگره موسس حزب کمونیست ایران

۱۱ شهریور ۱۳۶۲

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

بیانیه کمیته مرکزی کومه‌له بمناسبت اعلام پیوستن کومه‌له به حزب کمونیست ایران

کارگران و زحمتکشان ایران !
خلق رزمنده کرد !
همرزمان کومه‌له !

پس از سالها تلاش سی وقفه و خستگی ناپذیر کمونیستهای انقلابی ایران، حزب واحد و مستقل طبقه کارگر، حزب کمونیست ایران تشکیل شده و کومه‌له که خود یکی از پرچمداران راه ایجاد حزب کمونیست بود، اکنون بخشی از این حزب است.

کومه‌له که در سال ۱۳۴۸ تشکیل شد با درک هم‌رئونی کارگران و زحمتکشان ایران، از همان ابتدای تشکیل خود تا کنون بر ضرورت و لزوم ایجاد حزبی سراسری، حزبی که طبقه کارگر را در مبارزه برای سوسیالیسم و کمونیسم رهبری کرده و پیشتا زومیشتر آزادی همه ستمدیدگان و استثمارشوندگان ایران با شدای فشرده است، این کوشش پیگیرانه کومه‌له طی ۱۴ سال فعالیت، چه در مبارزه ایدئولوژیک برای طرد گرایشها و سیاستهای غیر پرولتری از جمله مشی خرده بورژوازی چریکی از صفوف جنبش کمونیستی ایران و چه در فعالیت سیاسی و تشکیلاتی در میان کارگران چه در کردستان و چه در دیگر نقاط ایران و بالاخره در دفاع از صف مستقل کارگری در جنبش انقلابی خلق کرد و رهبری پیگیرانه این جنبش، همگی نشانگر عزم راسخ کومه‌له بمناسبت یک سازمان کمونیستی، برای تشکیل حزب پیشرو طبقه کارگر ایران بوده است.

تجربه انقلاب ایران در سال ۵۷ و نیا طبقه کارگر به ادامه این انقلاب، مبارکسیم را در میدان تحولات طبقاتی با ردیگر محک زد، محنت آموزشهای مارکس و انگلس و لنین را بیش از پیش ثابت نمود و درک کومه‌له را از مبارکسیم عمیقتر ساخت. هنگامیکه کومه‌له طی این انقلاب و بویژه پس از یورش جمهوری اسلامی به کردستان در ۲۸ مرداد سال ۵۸ با ساله رهبری یک جنبش عظیم توده‌ای روبرو گردید بیش از پیش متوجه شد که هیچکدام از آن ایده‌ها و تئوریهای بظا هر مبارکسیتی که بر جنبش کمونیستی ایران حاکم بودند با سخگوی مسائل انقلاب نیستند. آن ایده‌ها و تئوریهای بظا هر مبارکسیتی و گروهها و سازمانهای مدافع آن، اگرچه گاهی آثاری از انقلابیگری از خود نشان میدادند اما هرکدام از آنها نه اهداف و نیاهای طبقه کارگر بلکه دیگر طبقات و اقشاری را که منافعتشان بدرجات مختلف با سرمایه‌داری و مالکیت خصوصی گره خورده بودند تا بیندگی میکردند. کومه‌له در برابر اینها که طبقه کارگر را به توقف در نیمه راه انقلاب فرا میخواندند و او را به سازش با سرمایه‌داری و طبقات استثمارگر و مدافعان آن دعوت می نمودند، محکم و استوار ایستاد و در آن خود را از آنان متمایز نگاه داشت.

سازمانها و گروههای بویولیت و خرده بورژوازی با پوشش مبارکسیتی، در سختهایی هر...

سیح سیاسی ناپسندیدنی خود را در انقلاب، هویت عمیرکا رگری خود و جوهر مشترک خویش را با مدافعان ما لکیت خصوصی، سرما به داری به نمایش میکشادند، توان انقلابیستان تمام میشد، از صف انقلاب بیرون میروند، ممدون بورژوازی می کشند، در برابر آنها، کومه له اردمگر انسمس بیکیسر رولتیری دفاع دارد. نشان گذشته خود را مورد اسفاد ما رکستی قرار داد و یکی از نمایندگان آگاه و اسوار آن سمدیده برین و انقلابی برین طبعه ای سکه سیرا انقلاب و دنا وردها و شکستهای آن اورا سرسندار ما حد بود. اس طبعه، طبعه کا رگری بود که اگر چه سازه ای طبقاتی خود را بصورتی خام، کمربک و اسداتی مطرح مساحت، اما با اینحال اهداف و سائنات ایدئولوژیک، سیاسی و اسفادش از دیگر طبعات و اسفادها معما بی بود.

طبعه کا رگری حواسا رسد او انقلاب بود و همین دلیل بود که قبل از همه مورد بیورش جمهوری اسلامی و سوامی مدافعان آنکا رنظام سرما به داری و امپریالیسم قرار گرفت. در چنین شرایطی کومه له با درک نیارهای اس طبعه - درکی که بتدریج عمیقتر و همه جا به تر میشد - همچون همه کمونیستهای راستین در برابر سوامی مخالفان و دشمنان طبعه کا رگر، در برابر سوامی مدافعان نظام سرما به داری و اسننما طبعه کا رگری توده های رحمتکس و سهدست - جه آنها نیکه در قدرت بود و وجه آنها نیکه در قدرت نبودند - سرفرو دنیا ورد، علیه سوامی آنها به مبارزه برخاست و برجمد دفاع از مسافع وصف مستقل پرولتاریا را برافراشته نگه داشت و برافراشته تر نمود.

کومه له در برابر بیورش جمهوری اسلامی به طبعه کا رگری دیگر توده های خلق همانسان اسوارا به و فاطح ایسا دویه مبارزه برخاست که شیوه کا رگران و انقلابیون کمونیست بود. هنگا میکس سروهائی بورژوازی به تصرف و حداتی میان کارگران و رحمتکنان کرد و ترک و فاسر و سار ملیسها دا من میزدند و آنها را با سواما سیوالیستی و سوامیسی می آلودند کومه له همچنان بصورت وحدت و یگانگی سیاسی و تشکلیاتی طبعه کا رگریا بران پای فترد و مبارزه برای اتحاد حزب کمونیست ایران - حرسی که مظهر آگاه اس وحدت و یگانگی سراسری پرولتاریای ایران ساند - را ادامه داد.

کومه له در این مبارزه سنها نبود، بلکه همسگران خود را در ایران در وجود س زمان اتحاد مبارزان کمونیست که برجم ما رکسیم انقلابی و دفاع از استقلال طبقاتی پرولتاریا را به اهتزاز در آورده بودند، یافت.

سندس سان ندا و مبارزه طبعه کا رگری و سنا ران کمونیست او، ایدئولوژی اس طبعه یعنی ما رکسیم - لیسنیم را از ریر نمود و سلطه مدعیان دروغین ما رکسیم و کمونیسم بیرون آورد. سدان حساسی ساره تحسید و سیر حمداران اس ایدئولوژی یعنی اتحاد مبارزان کمونیست و کومه له را بجهم بریدک کرد ساهمدون با یکدیگر برای وحدت سیاسی و سارماسی طبعه کا رگری برای تشکیل حزب کمونیست ایران مبارزه را ادامه دهند.

کنگره دوم کومه له طی قطعنامه ای، سهدر ادماس راه را با رد دیگر همگان اعلام داشت و کنگره سوم کومه له در اردیبهشت ماه ۶۱ با بصورت سرامه حزب کمونیست سنان داد که کومه له به همراه اتحاد مبارزان کمونیست سمامس راه پرافسار را پیموده است. کنگره اول اتحاد مبارزان کمونیست در مه ماه ۶۱ ساره برین سسار و رده ما رکسیم در ایران یعنی سیک کار

کمونیستی در نقد شیوه عملهای پیوپولیستی و خرده بورژوازی را به ارفمان آورد و طبقه کارگر ایران را در آستانه تشکیل حزب کمونیست قرار داد.

سرانجام، هنگامیکه در اثر تلاش بی وقفه کومه له و اتحاد مبارزان کمونیست و با ایجاد کمیته برگزاری رکننده کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران، همه موانع نظری، عملی و سیاسی ایجاد حزب از پیش پای برداشته شد، کمیته مرکزی کومه له پس از پایان پیلنوم سوم خویش با اعلام اینکه موعد برگزاری کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران فرا رسیده است، یک نظرخواهی کلی در این باره از مردم مدفوف کومه له را در برنامها کار خود قرار داد.

پاسخ تقریباً تماماً مرققای مدفوف کومه له از عمویا غیر عضو، بیشتر مگر و بسیار غیر آن، به نظر - خواهی کمیته مرکزی مثبت بود. همگی برای باور نبودند که کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران با بدهر چه زودتر فرا خوانده شود. سازمان کومه له به حزب کمونیست بپیوندد. این پاسخ مثبت همگانی امری دور از انتظار نبود بلکه نتیجه چندین سال مبارزه بد ثولوزیک و سیاسی مارکسیسم انقلابی در ایران بود که رفقای مختلف مدفوف کومه له هر کدام در هر دو و بهر جهت از این راه بوده و نشان روشن خویش را در برابر مدافعان و پاسداران سرمایه، ممانعتی به این اهداف کارگری و کمونیستی ساخته بودند.

برطبق نتیجه مثبت این نظر خواهی، کمیته مرکزی کومه له موظف میشد که پس از تشکیل و اعلام کار کنگره مؤسس حزب، بپیوستن کومه له به حزب کمونیست ایران را اعلام کرده و اقدامات تشکیلاتی لازم در رابطه با این امر را انجام دهد.

بنابراین اکنون، پس از پایان پیروزی سندان کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران ما اعلام میداریم که از این پس کومه له بخشی از حزب کمونیست ایران بوده و همچنان که در اساسنامه حزب کمونیست ایران آمده، بنظر به سابقه مبارزات و محبوبیت و نفوذ توده ای سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومه له) در میان کارگران و زحمتکشان کردستان و جنبش انقلابی خلق کرد، تشکیلات کردستان حزب کمونیست ایران کومه له نامیده میشود که نام کامل آن چنین است: سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له).

همچنین حزب کمونیست ایران بمنظور رفع موانعی که ستم ملی بر سر راه وحدت پرولتاریای کرد و غیر کرد ایجاد کرده است و با هدف تحکیم رهبری پرولتری در جنبش انقلابی خلق کرد و تسهیل امر پیوستن توده های هر چه وسیعتری از کارگران و زحمتکشان کردستان به صفوف حزب کمونیست، حقوق ویژه ای را برای تشکیلات خود در کردستان (کومه له) بر رسمیت میثابت. این حقوق و اختیارات ویژه در آئین نامه حقوق ویژه کومه له (متمم اساسنامه حزب کمونیست ایران) تعیین شده است.

بدین ترتیب برنامها و اساسنامه حزب کمونیست و برنامها کومه له برای خود مختاری کردستان که کنگره آنرا تأیید نمود در هنگامی عمل کومه له بمشأ به بخشی از حزب میباشند.

کارگران و زحمتکشان!

تشکیل حزب کمونیست ایران موفقیت بزرگی برای طبقه کارگر و توده های زحمتکش و ستمدیده سراسر ایران و از جمله زحمتکشان کردستان است. تشکیل این حزب - حزبی که نیسار

کا رگران و زحمتکشان سراسر ایران به وحدت و یکپارچگی در مبارزه علیه نظام مستعم و استثمار سرمایه داری را در خود محکم بخشیده - جنبش ما را بیرومندتر میسازد و مبارز ما تا محو و نابودی نظام مظلمانه و پوسیده سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم در ایران میبایشد .

از این پس نیز سازمان کردستان حزب کمونیست ایران (کومه له) در پیوند حیرسی با پرولتاریای آگاه سراسر ایران و بینا برای نیرومندتر از گذشته به انجام وظایف سیاسی و طبقاتی خویش تا تحقق برابری همه حزب کمونیست ادامه خواهد داد و همه کارگران و زحمتکشان کردستان را فرا میخواند که بیش از پیش بدوران گردآید ، بیسار بیش در کومه له و در حزب کمونیست خود متشکل شوند و راهی را که برای رهایی ارسام ملی و طبقاتی است انتخاب کرده اند پیگیرانه و تا به آخر ادامه دهند : برانجام پیروزی از آن ماست .

خلق رزمنده کرد!

کومه له تا کنون انبیا کرده است که صادق ترس و بیگم بر سر بیروسی است که در راه کسب حق تعیین سرنوشت و رفع ستم ملی از خلق کرد مبارزه میکند . برای ادامه جنبش انقلابی خلق کرد تا کسب پیروزی و تحقق برابری همه کومه له برای خودمختاری کردستان ، به دور کومه له ، به دور حزب کمونیست گردآید و هر چه بیشتر به صفوف مبارزه انقلابی در کردستان بپیوندید!

همرزمان کومه له!

با تشکیل حزب کمونیست ، افضحای هر چه وسیعتری در برابر ما گشوده میشود و بهمان نسبت وظایف سنگین و در عین حال پرافتخاری سرد و همان فرار میگیرد . کمیته مرکزی از شما میخواهد با همان عزم و اراده بیولادس پرولتری که تا کنون از خودستان دادهاید ولیکده چندان بیش از آن خود را برای مبارزه در صفوف حزب کمونیست ایران آماده کنید . بیوستن شما به حزب کمونیست با بدیع معنای استحکام ایدئولوژیک و استواری کمونیستی هر چه بیشتر و مبارزه هر چه قاطعانه تر با افکار و نظرات و روشهای غیر پرولتری ، بمعنای کار هر چه عمیقتر و سختگوشانه تر در میان کارگران و توده های زحمتکش ، بمعنای فعالیت سیاسی و نظامی هر چه گسترده تر و سرخشانه تر و در یک کلام بمعنای انرژی ، شادابی و فعالیت خستگی ناپذیر باشد .

رنده با دوسالیسم!

رنده با حزب کمونیست ایران!

بیروبا دجنش انقلابی خلق کرد!

کمیته مرکزی سازمان انقلابی زحمتکشان کردستان ایران (کومه له)

۲۰ شهریور ۱۳۶۲

پایانه پیوستن اتحاد مبارزان کمونیست به حزب کمونیست ایران

با تشکیل حزب کمونیست ایران، فعالیت ۵ ساله اتحاد مبارزان کمونیست بعنوان یک سازمان کمونیستی مستقل به فرجام پیروز مندان خود رسیده است.

کارنامه اتحاد مبارزان کمونیست، از ۱۳۵۷ که به مناسبت یک هفته کمونیستی تحت نام سند فعالیت خود را آغاز نمود، تا امروز که به صفوف پرافتخار حزب کمونیست ایران منببوند، بسیار مبارزه‌ای پرافت و خیز، اما پیگیر و هدفمند است که این سازمان در مراحل مختلف حیات خود برای تحقق اهداف مستقل طبقه کارگر ایران دنبال نموده است. تشکیل و رشد اتحاد مبارزان کمونیست خود یکی از جلوه‌های حضور قدرتمند طبقه کارگر ایران در صحنه انقلاب و زمین‌های مساعی بود که این امر برای رشد تکامل سازمان‌های کمونیستی پیش‌تاز هم‌ماخته بود. تعهد اتحاد مبارزان کمونیست به مارکسیسم رکن، انگلس‌ولنین امکان داد تا این سازمان در جنبش کوشیما تحت سیطره آراء و افکار روسیاستهای بورژوازی و خرده‌بورژوازی قرار داشت. به یک پرچمدار پیگیر مارکسیسم انقلابی در برابر تحریفات بورژوازی و خرده‌بورژوازی مارکسیسم مدعیان دروغین کمونیسم بدل شود. مبارزه برای دستیابی به برنامه‌های لنینی که بتوانند مبنای وحدت کمونیستهای ایران و سنگ بنای حزب کمونیست ایران بدل شود، مقابله با انفعال ارتداد، آکادمیسم و انحلال طلبی ناشی از این بست مغرب سوسیالیسم خرده‌بورژوازی و انحلال سازمان‌های یوپولیستی، مبارزه پیگیر علیه میراث نظری و عملی یوپولیسم، از تئوری تا شیوه‌های عمل تشکیلاتی، تلاش در جهت از میان بردن تفرقه در صفوف جنبش کارگری بطور کلی و مبارزه کارگران علیه بیکاری بطور خاص در شرایط تشتت، سردرگمی و پراکندگی فلج‌کننده جنبش کمونیستی ایران، و بالاخره مبارزه پیگیر، هم‌دوش دیگر انقلابیون کمونیست بویژه در صفوف کومه‌له برای تشکیل حزب کمونیست ایران، این راهی است که اتحاد مبارزان کمونیست در طول چند سال فعالیت خود در برابر خودتوانها دوبا هر گام در پی نمودن آن تا مقصد نهایی مصمم‌تر شد.

ارزیابی تفصیلی نقاط قدرت و جوانب ضعف اتحاد مبارزان کمونیست در این مبارزه چند ساله و توضیح نقش و جایگاه این سازمان در سیر تکامل مارکسیسم انقلابی ایران تا امروز، با بسط به فرمت دیگری درآبنده موکول شود. اما، دستاوردهای شوریک و سیاسی مارکسیسم که در نشریات بسوی سوسیالیسم، کارگر کمونیست، علیه بیکاری و جزوات و اعلامیه‌های گوناگون منعکس است، فعالیت خستگی‌ناپذیر، فداکاری و جان‌سازی فعالین و اعضا، و هواداران اتحاد مبارزان کمونیست در عرصه‌های گوناگون مبارزه عملی و بالاخره واقعیات امروز جنبش کمونیستی ایران، هم‌اکنون گواهی‌های پیگیری و استواری انقلابیون کمونیستی است که در صفوف این سازمان متشکل نند و علیرغم همه‌گسستی‌ها و نواقص خود سازمان خود، علیرغم توحش بورژوازی آشکار و درباری توهانات، تزلزلات، ناسا و ریبیا و موذنه‌خوانیهای مایوسانه و نخطه‌آمیز حریکات خرده‌بورژوازی - سوسیالیست، با ایمان راسخ و میدخلل‌ناپذیر به پیروزی راهی که در پیش گرفته بودند، به تعهد

خود به مافع و آرمانهای طبقه کارگر و انقلاب پرولتری و قادرانند و برای پی ریزی حزب کمونیست ایران سرخستانه جنگیدند.

ما امروز، با توجه به وظیفه تخطی ناپذیر تشکیل حزب کمونیست ایران که در برابر ما حزب کمونیست و اساسا ما اتحاد جماهیر کمونیست به روسی تصریح شده است و سایر احزاب راستی که اعضای سازمان به کمیته مرکزی معوض کرده اند، رسماً پیوستن اتحاد جماهیر کمونیست را به حزب کمونیست ایران اعلام میداریم و به فعالیت مستقل شکلیانی خود را ختم میدهیم.

حزب کمونیست ایران بویژه حاصل تلاشهای مارکسیسم انقلابی در دوره سوسیالیست جنبش کمونیستی در ایران است. حزب ما، حزب جلوس و اسواری اندولوژیک، حزب وفاداری به شوروی و برابر با انقلابی مارکسیسم، حزب انترناسیونالیسم و انقلاب پرولتری، حزب مبارزه با فئودالیسم و بورژوازی آنکارو مدعیان دروغین مارکسیسم، حزب وحدت طبقه کارگر ایران در برابر سرفروش افکار فئودالیستی و بورژوازی، حزب سوسیالیسم و مدافع دیکراسی، حزب مقاومت مسلحانه بوده‌ای در گردستان و حزب اسوارترین انقلابیون کمونیست و کارگران پیشرو ایران است. ما افکار میکیسیم که برای تشکیل این حزب را ابتدا جنگیده ایم و دوشا دوش دیگر رفقایی پیشروی مارکسیسم انقلابی در کومه له و در بخشهای مختلف جنبش کمونیستی ایران، موافقی را که دشمنان آنکاروینها طبقه کارگر بر سر راه تشکیل این حزب قرار داده اند در هم کوفته و به پیشرفت رسانیم. هیچ پایانی برای اتحاد جماهیر کمونیست افکار را میز ترازی پیوستن به معوف حزبی که با نام آن و برای آن موجودیت یافته بود، متصور نیست.

در ابتدای فصل سوسیالیسم ما در دوره مباحثه با برابران حزب کمونیست ایران، با تمام آن رفقاییان را که در راه سوسیالیسم، حکومت کارگری و تشکیل حزب کمونیست در شکنجه گاهها و در برابر حوخته‌های آتش رژیم بورژوازی جمهوری اسلامی اردبیل داده ایم گرامی می‌داریم و به همه رفقایی که هم امروز در زندانها و سایر جاهها استوارا کمونیسم و آرمانهای انقلابی طبقه کارگر دفاع میکنند درود میفرستیم. بی شک با دونا همه انقلابیون کمونیستی که در این راه پرافتخار جنگیدند و جان باختند با پیروزیهای امروز جنبش ما معین است و رشادتها، ایثارگریها و بهرمانی‌های این رفقا به مثابه نمونه‌های مبارزه پیگیر کمونیستی همواره در نزد طبقه ما گرامی خواهد بود.

تشکیل حزب کمونیست ایران همچنین آغازی نوین برای مبارزه علیه هرکاستی و سستی در معوف ما است. ما خواهیم کوشید هر آنچه در اتحاد جماهیر کمونیست پرولتری و ارزشمند بود حقه کنیم و در خدمت حزب قرار دهیم و دوشا دوش دیگر برابران و پیشروان حزب کمونیست ایران علیه هر آنچه نشانی از ضعف و کاستی دارد مبارزه می‌کنیم.

ما کلیه کارگران پیشرو و مبارزان و مردان کارگر و زحمتکش و کلیه انقلابیوسی را که به راهی طبقه کارگری اندیشند، به مشکل شدن در حزب کمونیست ایران، فرامی‌خوانیم.

زنده باد انترناسیونالیسم پرولتری!

کمونیست

ارگان مرکزی حزب کمونیست ایران

را بخوانید و به دست رفقای
کارگر خود برسانید.

ما ایمان راسخ داریم که در مبارزه علیه
سرما به داری محترض عمرا مهربا لیسیم پیروزی از آن
طبقه کارگر و حزب کمونیست او خواهد بود.

زنده با حزب کمونیست ایران!

زنده با دوحده طبقه‌ای کارگران!

زنده با دوسویالیم!

کمیته مرکزی اتحادیه رزان کمونیست

۶۲/۶/۲۰

اگر ما کارگران اراده کنیم
همه چرخها از حرکت باز
خواهند ایستاد.

برنامه
حزب کمونیست ایران
را بخوانید

۱ - آدرس سوئد

P. O. BOX 1909
75144 UPSALA
SWEDEN

۲ - آدرس فرانسه

C/O M.M
B P 370-16
75 767. PARIS. CEDEX
FRANCE

لازم است از نوشتن اطلاعاتی که میتواند باعث
شناختن افرادی یا مکان آنها از طرف پلیس
شود، در نامه‌ها و روی پاکت‌ها خودداری کنید. هم-
چنین بهترین راه برای اطمینان بیشتر از رسیدن
نامه‌ها به دست ما، از هر نامه جدا قل در نسخه به‌طور
جداگانه ارسال دارید.

با نشریه کمونیست مکاتبه کنید!

کارگران، مردم انقلابی ایران! نظرات و
مطالب خود را درباره مقالات کمونیست، اخبار و
رویدادهای مربوط به مبارزات روزمره مردم به
ویژه مبارزات کارگری، معضلات و مسائل که در
زندگی و مبارزات خود با آن مواجه هستید و
تجربیهایی که در این مورد کسب کرده‌اید و کلان در
مورد هر مسأله‌ای که فکر میکنید میتواند ما را در
انجام موفقیتمان یاری دهد، برای ما ارسال
دارید.

نامه‌های خود را از هر طریق که مناسب میدانید
به نشانی زیر برای ما بفرستید!

اطلاعیه درباره ...

قد شی خلق ایران تحت پرچم برنا مه حزب کمونیست؛ اینها همه آن با به ها و سنگ بنا های مستحکم و استوار است که ما ر کمیسام انقلابی در ایران این امکان و فرصت تاریخی را داد تا در ۱۱ شهریور ماه ۶۲ حزب کمونیست ایران را بنیان نهد.

کنگره موسس حزب کمونیست ایران، کنگره فعالین و پیشروان جریان مارکسیسم انقلابی ایران بود که به دعوت کمیته برگزار کننده گردآ مده بودند تا با پا به گذاری حزب کمونیست پرولتاریای آگاه و کلیه کمونیستهای انقلابی ایران، از جمله سازمانهای خود را به پیوستن به این حزب فرا بخوانند. شرکت کنندگان در این کنگره را اکا درهای بی از سازمانهای کومه له و اتحاد مبارزان کمونیست، که در میان آنان فعالین سابق سازمانهای "پیکار" و "رزم انقلابی" نیز وجود داشتند، و همچنین رفیقی از "بخشی از کارها، اعفاء و هواداران چریکهای فدائی خلق ایران (آرغا)" تشکیل میدادند.

دستور جلسات کنگره، تصویب برنا مه حزب کمونیست ایران، اساسا مه حزب کمونیست و "آئین نامه حقوق و اختیارات ویژه کومه له" بمناسبت تمام اساسا مه، انتخاب کمیته مرکزی حزب و تعیین مشی تاکتیکی حزب و نشریات حزبی را شامل میشد. کنگره به کلیه این مباحث فعالانه برخورد نموده و مسائل مطرحه را با دقت و جدیت کافی مورد بحث و بررسی قرار داد. کنگره موسس، برنا مه حزب کمونیست، مصوب کنگره سوم کومه له و کنگره اول اتحاد مبارزان کمونیست را با اصلاحاتی در برخی از بندهای آن به تصویب رساند. این تغییرات، گذشته از بعضی اطلاعات ناشی در فرمولبندیها، که بمنظور تغییر شکل بیان برنا مه از برنا مه سازمانهای کمونیستی که برای ایجاد حزب مبارزه میکنند به برنا مه حزب کمونیست ایران، ضروری بود، اطلاعاتی در بنده ۱۵ و مقدمه بخش حداقل برنا مه را که گذشت زمان و تغییر شرایط و وضعیت سیاسی جا همه آنرا ایجاد میکرد، در بر میگرفت. بعلاوه بند ۱۲ برنا مه و همچنین بخش اقدامات اقتصادی (قسمتی از بخش حداقل برنا مه) از لحاظ مضمونی تغییراتی یافته و دقیقتر و کاملاً مترشد. این اصلاحات گرسه در کلیت مضمون برنا مه و اساس و مبانی آن تغییری بوجود نیاورد، اما در مجموع موجب ارتقاء و دقت و جامعیت بیشتر برنا مه حزب کمونیست گردید. کنگره موسس، برنا مه حزب کمونیست ایران را به اتفاق آرا بتصویب رساند.

در مبحث اساسا مه، متن پیشنهادی کمیته برگزار کننده، که در چهار رچوب و براساس اصول و موازین سبک کار کمونیستی و با استفاده و بیاری گرفتن از اساسا مه های کومه له و اتحاد مبارزان کمونیست تدوین شده بود، مورد بحث و بررسی قرار گرفت. بخصوص ماده ششم اساسا مه مربوط به "سازمان کردستان حزب کمونیست ایران" و بخش متمم اساسا مه، "آئین نامه حقوق و اختیارات ویژه کومه له" از جوانب مختلف و به تفصیل مورد بحث و گفتگو واقع شد. این بخش از اساسا مه که بر مبنای نظرات مارکسیسم انقلابی در قبالی مساله ملی و برخورد اولی مارکسیستی به مواعنی که این مساله بر سر راه وحدت سراسری پرولتاریا قرار میدهد، فرمولبندی شده است، بنحودقیق و روشنی مبنا و ضرورت حقوق ویژه بخش کردستان حزب کمونیست ایران را توضیح میدهد و بر این پایه موقعیت کومه له در حزب کمونیست ایران را تعریف میکند. اساسا مه حزب کمونیست و بخش متمم آن نیز با اتفاق آرا بتصویب رسید.

اطلاعیه درباره

کنگره مؤسس و اولین پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست ایران

در اواخر ماه قریب به پنج سال مبارزه پیکرو هدمند ما رکنسیم انقلابی در رفع موانع نظری و عملی ای که بر سر راه تشکیل حزب کمونیست ایران قرار داشت و بدینا ل ۹ ماه فعالیت متمرکز کمیته برگزارکننده کنگره مؤسس حزب کمونیست ایران، این کنگره در نیمه اول شهریورماه ۶۲، در کردستان انقلابی تشکیل شد و حزب کمونیست ایران را پا به گذاشت. حزب کمونیست ایران در ادامه آن دستاوردها و با اتکا بر آن سنگرهای طبقاتی شکل گرفت که ما رکنسیم انقلابی از آغاز و بر متن انقلاب ایران، یکی پس از دیگری به فتح پرولتاریای ایران در آورده بود. تا ریحجه تکوین این حزب، تا ریحجه فتح این سنگرهاست. در هم کوبیدن نظرات محدود و کوتاه بینا نه خرده - بورژوازی مدعی ما رکنسیم و ترویج و تثبیت نقد پرولتاری از سرما به و امیریا لیم در میان بخش وسیعی از پیشروان جنبش کمونیستی ایران در سالهای اول بعد از قیام؛ برافراشتن پرچم مستقل پرولتاریا در یک جنبش انقلابی توده ای به وسعت جنبش خلق کرد و رهبری و سازماندهی آن تحت این پرچم؛ تدوین و اعلام اصول و مبانی نظری و اهداف و شعارهای سیاسی پرولتاریا در قالب یک برنامه کمونیستی در فروردین ۶۰ و تدقیق و ارتقای آن به سطح "برنامه حزب کمونیست" در اردیبهشت ۶۱؛ نقد عمیق شیوه ها و سبک انقلابیگری خرده بورژوازی رایج در جنبش کمونیستی ایران و دستیابی به مبانی تشکیلات و پراتیک کمونیستی در مهر ۶۱؛ گردآوردن و متحد کردن پیشروترین تشکلهای و فعالین جنبش کمونیستی ایران، سازمانهای کومه له و اتحادیه مبارزان کمونیست و نیز بخشها و فرآکسیونهای از سازمانهای پیکار، رزمندگان، وحدت انقلابی، رزم انقلابی و چریکهای بقیه در صفحه ۳۱

حزب کمونیست ایران سازمان سیاسی و سراسری طبقه کارگر در ایران است. ایندولوزی حزب کمونیست ایران ما رکنسیم - لنینسیم است. حزب کمونیست ایران وظیفه خود را سازماندهی و رهبری مبارزه طبقه کارگر ایران علیه بورژوازی در تمام وجوه آن قرار داده است و بر مبنای برنامه خویش برای کسب قدرت سیاسی بوسیله طبقه کارگر، امحای نظام سرما به داری، برپایی سوسیالیسم و نیل به کمونیسم مبارزه میکند.

حزب کمونیست ایران به انترناسیونالیسم پرولتاری اعتقاد دارد و همبستگی با مبارزات طبقه کارگر جهان، مبارزه برای اتحاد جهانی طبقه کارگر و تلاش در راه تشکیل انترناسیونال نوین کمونیستی را وظیفه خود میدانند.

ما ده اول اساتنا مه حزب کمونیست ایران